

İİ HABER İOANDAN

Söz adam oldu

1 Baştan Söz vardı, Söz Allahtaydı, Söz Allahtı.

²Baştan O Allahtaydı.

³Hepsi Onunna kuruldu, Onuz bişey kurulmadı.

⁴Onda yaşamak vardı. Yaşamak insan için aydınnıktı.

⁵Aydınnık karannıkta şafk eder, karannık onu enseyâmedi.

⁶Allahtan bir adam geldi, onun adı İoan.

⁷Geldi Aydınnık için şaatlık etsin, hepsi insan onun aşırı inansın.

⁸O Kendi diildi Aydınnık, ama geldi Aydınnık için sölesin.

⁹Odur hakına Aydınnık, Angısı herbir adamı, bu dünneyâ gelân, aydınnadêr.

¹⁰O Kendi bu dünneyâ geldi. Dün-nâ Onun aşırı yaradıldı, ama dünnâ Onu tanımadı.

¹¹Kendikilerinâ geldi, kendikileri Onu kabletmedi.

¹²Ama hepsi onnar, kim Onu kabletti, kim Onun adına inandı, O izin verdi onnar olsun Allahın uşakları,

¹³angıları diil kandan, diil ettân hem diil adam istediindân, ama Allahtan duudu.

¹⁴Söz adam oldu, bizim aramızda yaşadı, iivergiylân hem aslılık dolu. Onun metinniini gördük, nicâ Bobadan biricik Oolun metinniini.

¹⁵İoan Onun için şaatlık etti da büyük seslân bölâ dedi: «Budur O, Kimin için haberledim: „O, Kim

bendân sora geler, taa üstün bendân, zerâ Bendân taa ileriydi“.

¹⁶Onun doluşundan hepsimiz iivergi üstünâ iivergi edendik».

¹⁷Zerâ Zakon Moisey aşırı verildi, ama hayır hem aslılık İsus Hristos aşırı geldi.

¹⁸Allahı bir sıra bilâ kimsey görmedi. Biricik Ool, Allah, kim Bobanın kucaanda bulunêr, O Allahı açtı.

Şaatlık Vaatizedici İoandan

¹⁹Tâ ne söledi İoan, açan İerusalimdân iudeylâr yolladılar popazları hem leviylileri ona, sorsunнар: «Kim-sin sän?»

²⁰İoan açık söledi, atılmadı, bölâ lafetti: «Bän diilim Hristos».

²¹«E kimsin sän? İliyaysın mı?» – sordular onnar. «Diilim», – dedi o. «Beklenân proroksun mu?» «Diilim», – cuvap etti o.

²²«Ozaman kimsin sän, sölä bizâ, ki bilelim, ne cuvap etmää onnara, kim bizi yolladı. Ne var nicâ sän söyleyâsin kendin için?» – sordu onnar.

²³O dedi: «Bän – bir ses, çol erdâ baaran: „Saabiyâ yolu uzladın“, nicâ prorok İsayâ dedi».

²⁴Ozaman yollanmışlar fariseylerdân Ona sordular:

²⁵«Eer sän diilseydin ne Hristos, ne İliya, ne dâ beklenân prorok, ozaman neçin vaatiz edersin?»

²⁶İoan cuvap etti onnara: «Bän suylan vaatiz ederim, ama aranızda durêr Birisi, Angısını siz tanınmêrsınız.

²⁷Odur, bendân sora gelân, /ama bendân üstün olan/. Bän diilim yakışıklı çözmää Onun ayak kaplarının tasmalarını».

²⁸Bu oldu Vifavarada*, İordanın ötâanda, neredâ İoan vaatiz edârdi.

Allahın Kuzusu

²⁹Ertesi günü görer İoan İisusu, geleräk ona dooru, da deer: «Tâ, Allahın Kuzusu, Angısı alêr dünneyn günahını!»

³⁰Budur O, Kimin için sizâ haberledim, deyip: „Bendân sora geler Adam, ani taa üstün bendân, zerâ bendân ileriydi“.

³¹Bän Onu tanımadım, ama suylan vaatiz etmää geldim, ki İzrail insanına tanıdılısın».

³²İoan dedi: «Bän gördüm Ayoz Duhu, göktân guguş gibi ineräk da Onun üstünâ konarak.

³³Onu tanımadım, ama O, Kim yolladı, vaatiz edeyim, bana dedi: „Bak, kimin üstünâ Ayoz Duh ineräk konacek, Odur, Kim Ayoz Duhlan vaatiz edecek“.

³⁴Bän bunu kendim gördüm hem şaat oldum, ani Odur Allahın Oolu».

İisusun ilk üürenicileri

³⁵Ertesi günü İoan üürenicilerindân ikisinnân bulunardı.

³⁶İisusu oradan geçärkân gördü da dedi: «Tâ, Allahın Kuzusu!»

³⁷Üürenicilâr, işidip lafları, ikisi dâ İisusun ardına gittilâr.

³⁸İsus döndü da, görüp onnarı ardına gelirkân, dedi: «Ne aarêêrsınız?» Onnar dedilâr Ona: «Rav-

vi (annaması Üüredici), neredâ yaşêêrsın?»

³⁹«Gelin da görün», – cuvap etti İisus. Onnar gittilâr da gördülâr neredâ yaşêêr, da o günü Onunna kaldılar. Yakındı onuncu** saat.

⁴⁰Birisi ikisindân, ani İoanın şaatlığını işitti da İisusun ardına gitti, Andrew, Simon Petrinin kardaşıydı.

⁴¹O ilkin kendi kardaşını Simonu bulup, dedi ona: «Biz bulduk Messiyayı (annaması Hristos)».

⁴²Götürdü onu İisusa. İisus, açan gördü Simonu, dedi: «Sän – Simon, İoanın oolu. Senin adın olacek Kifa (annaması taş***))».

Filip hem Nafanail geldilâr İisusa

⁴³Ertesi günü İisus istedi gitsin Galileyaya. O, bulup Filipi, dedi ona: «Gel Benim ardına».

⁴⁴Filip bulunardı Vifsaida kasabasında, neredân Andrew hem Petri.

⁴⁵Filip buldu Nafanaili da dedi ona: «Biz bulduk Onu, Kimin için Moisey Zakonda hem proroklar yazdı, İisusu Nazaret kasabasından, İosifin Oolunu».

⁴⁶Nafanail dedi ona: «Var mı nicâ bişey islää çıksın Nazaret kasabasından?» «Sän gel dâ gör», – cuvap etti Filip.

⁴⁷İsus, görüp Nafanaili gelirkân, dedi onun için: «Tâ, bu bir hakına İzrail adamı, angısında yok şalvirlik!»

⁴⁸«Näandan bilersin?» – sordu Nafanail. İisus cuvap etti: «Gördüm seni, açan Filip taa çarmadıydı,

* 1:28 Vifavarada: taa evelki tekstlerdâ «Vifaniyada». ** 1:39 Onuncu saat – saat 16 (ama kimi bilgiçlerâ görâ saat 10). *** 1:42 Taş – urumca «petros» (Petri).

açan sän bulunurdun incir fidanın altında».

⁴⁹Nafanail deer Ona: «Üüredici, Sänsin Allahın Oolu, Sänsin İzrailin Padişahı!»

⁵⁰İsus cuvap etti: «Sän inandin, zerä dedim: „Gördüm seni incir fidanın altında“. Sän bundan taa büyük işlər görecän».

⁵¹Sora dedi: «Dooru, dooru söleerim sizä, ani büündän ötää göreceniz açılmış gökleri hem Allahın angillerini pineräk hem ineräk Adam Ooluna».

Kana küüyündä düün

2 Üçüncü gün Galileyanın Kana küüyündä düün vardı. İsusun anası oradaydı.

²Düünä çaardılar İsusunu da üürenicilerinän.

³Çünkü şarap bitmişti, İsusun anası dedi Ona: «Onnarda yok şarap».

⁴İsus cuvap etti: «O, karı! Bana hem sana ne? Benim saadım taa gelmedi».

⁵Anası izmetkerlerä dedi: «Yapasınız onu, ne deyecek».

⁶Orada vardı altı kap taştan. İudeylerin adetlerinä görä, bu kaplardan suyu faydalardılar yıkanmak adetlerindä. Herkezi bu kaplardan alardı iki-üç ölçü* su.

⁷İsus dedi onnara: «Doldurun kapları suylan». Onnar doldurdular onnari aazlarından.

⁸«Şindi alın da götürün düün cuvapçısına», – dedi İsus. Ölä dä yaptılar.

⁹Düün cuvapçısı dattı sudan olmuş şarabı. O bilmärdi, neredän bu

şarap, bilärdilər izmetkerlər, ani doldurdular kapları. Düün cuvapçısı çaardı güveeyi

¹⁰da dedi ona: «İnsan ilkin koyêr sofraya ii şarabı, da konaklar sarfoş olduktan sora, prost şarabı. Ama sän ii şarabı brakmışın şindiyä kadar».

¹¹İsus yaptı bu ilk nişanı Galileyanın Kana küüyündä. Bununnan açtı Kendi metinniini, da üürenicileri inandılar Ona.

¹²Ondan sora, anasınnan, kardaşlarınnan hem üürenicilerinän barabar gitti Kapernauma. Orada kaldılar birkaç gün.

İsus paklêr Ayoz binayı

¹³İudeylerin Paskellesi yaklaşırdı. İsus geldi İerusalim kasabasına.

¹⁴Buldu Ayoz binanın aulunda öküz, koyun, guguş satannarı hem oturuqça para diştirenneri.

¹⁵Tasmadan yaptı bir kamçı da kooladı hepsini dışarı Ayoz binanın aulundan koyunnarlan hem öküzlärän, daattı para diştirennerin gümüşlerini, aktardı masalarını.

¹⁶Dedi guguş satannara: «Alın bunnarı buradan da Benim Bobamın evini panayıra çevirmeyin!»

¹⁷Üürenicileri aklına getirdilər, ani var yazılı: «Havezlik Senin evin için Beni kemirer».

¹⁸İudeylär bunun için dedilər Ona: «Ne nişannan bizä gösterecän, ani var dooruluun bunu yapasın?»

¹⁹İsus dedi: «Yıkın bu Ayoz binayı da Bän üç günädän enidän kaldiracam».

²⁰İudeylär dedilər: «Läüzüm oldu kırk altı yıl yapılsın bu Ayoz

bina, da Sän yapacan onu üç gündä mi?»

²¹Ama O, deyeräk Ayoz bina, Kendi güüdesi için lafedärdi.

İsus biler hepsini

²²Açan dirildi ölüdän, üürenicileri aklına getirdilər, ani o sölediyydi bu lafları, da inandılar Ayoz Yazıları hem İsusun sözünü.

²³Açan İsus Paskellä yortusunda İerusalim kasabasındaydı, çok insan inandı Ona, zerä görärdilər meraklı nişannarı, ani yapardı.

²⁴Ama Kendisi İsus umudunu onnara koymardı, zerä tanıyardı hepsini.

²⁵Onun yoktu läüzümlüklü, ki birkimsey annatsın insan için, zerä O Kendisi bilärdi, ne var insanın üreendä.

İsus hem Nikodim

3 Fariseylerin arasında vardı bir adam, adı Nikodim, bir iudey öndercisi.

²O geldi İsusunu gecä vakıdı da dedi: «Üüredici, biz bileriz, ani Sänsin Üüredici, Allahtan gelmä, zerä kimsey yapamêr o nişannarı, ani yapêrsın Sän, eer olmarsaydı Allah onunnan».

³İsus dedi ona: «Dooru, dooru söleerim sana, ani herbir adam, duumarsaydı enidän*, yok nasıl görsün Allahın Padişahlım».

⁴Nikodim dedi: «Nesoy var kolay duusun enidän bir ihtâr adam? Acaba var mı nicä o enidän duusun kendi anasından?»

⁵İsus cuvap etti: «Dooru, dooru söleerim sana, ani eer duumarsaydı

birkimsey sudan hem Duhtan, yok nasıl girsin Allahın Padişahlına.

⁶Ne duulmuş ettän, o et, ama ne duulmuş Duhtan, o duh.

⁷Şaşma buna, ani deerim: „Läüzüm duuasınız enidän“.

⁸Lüzgär eser, nereyi isteer. İşidersin onun uultusunu, ama bilmeersin, neredän gelir hem nereyi gider. Hep ölä olêr herkezinnän, kim Duhtan duulmuş».

⁹Nikodim dedi: «Nesoy var nasıl bu olsun?»

¹⁰İsus cuvap etti ona: «Sän, İzrailin üüredicisi, bunu mu bilmeersin?»

¹¹Dooru, dooru söleerim, ani biz lafederiz, ne bileriz, hem saatlık ederiz, ne gördük, ama siz kabletmeersiniz bizim saatlulumuzı.

¹²Lafederim erdeki işlər için, da inanmêrsınız, nesoy inanabileceniz, eer lafedärsydim gökteki işlər için?»

¹³Kimsey gökä kalkmadı, Ondan kaarä, Kim göktän indi. Budur Adam Oolu, /ani göktä/.

¹⁴Nicä Moisey kaldırdı yılanı çol erdä, hep ölä läüzüm kaldırılsın Adam Oolu da,

¹⁵ki kim inacek Ona /kaybelmesin, ama/ diveç yaşasın.

¹⁶Zerä Allah ölä pek sevdi bu dünneyi, ani verdi biricik Oolunu, ki herkezi, kim inacek Ona, kaybelmesin, ama diveç yaşasın.

¹⁷Hakına, ani Allah yollamadı Oolunu bu dünneyä, ki daava kessin dünneyä, ama Onun aşırı dünnä kurtarılınsın.

¹⁸Kim inanêr Ona, daava olmayacak, ama kim inanmêr, o daava oldu şindän sora, zerä inanmadı Allahın biricik Ooluna.

* 2:6 İki-üç ölçü – urumca «iki-üç metritis» (80-120 litra).

* 3:3 Enidän – eki «yukarıdan».

¹⁹Daava tutunêr bundan, ani aydınık geldi bu dünneyä, ama insan taa pek sevdi karannı, nekadar aydınını, zerä onnarın işleri kötüdür.

²⁰Zerä herkez, kim fena yapêr, azetmeer aydınıktan hem gitmeer aydınnaa, ki açılmasın fena yaptıkları.

²¹Ama kim yaşêêr aslılaa görä, o geler aydınnaa, görünsün deyni yaptıkları, ani Allahın kuvedinnän yapılı».

İsus hem İoan Vaatizedici

²²Bundan sora İsus üürenicilerinnän barabar geldi İudeya erlerine. Orada onnarlan bir parça vakıt yaşardı da vaatiz edärdi.

²³Ama İoan vaatiz edärdi Enonda, yakın Salimä, zerä orada çok su vardı. Orayı gelärdilär da vaatiz olardılar.

²⁴Çünkü İoan zindana taa düşmediydi.

²⁵Bu vakıt İoanın üürenicilerin hem iudeylerin arasında kavga peydalandı dincesine paklanmak için.

²⁶Geldilär İoana da dedilär: «Üüredici, O, Kim seninnändi İordanın öbür tarafında, Angısı için sän şaatlık ettin, şindi O vaatiz eder, da hep si Ona gider».

²⁷İoan cuvap etti: «Adam yok nasıl kabletsin bişey, eer bu verilmärsedydi ona göktän.

²⁸Siz kendiniz şaatsınız benim laflarıma. Bän söledim, ani diilim Hristos, ama yollanılmış oldum Onun önü sora.

²⁹Kimin var gelini, odur güvää. Güveenin yanında dostu durêr, sesleer onu, seviner hem şennener, işidip güveenin sesini. Bu sevinmeliim şindi tamannandı.

³⁰O läüzım büüsün, ama bän küçüleyim».

³¹Göktän gelän – hepsindän üstün. Erdän adam topraktandır, ercesinä işlär için lafeder. Göktän gelän hepsindän üstün.

³²O şaatlık eder, ne gördü hem ne işitti, ama kimsey kabletmeer Onun şaatlıını.

³³Kim kableder Onun şaatlıını, bununnan kaavileer Allahın aslılıını.

³⁴Kimi Allah yolladı, O Allahın sözlerini söleer, zerä Allah Kendi Duhunu ölçüylän vermeer.

³⁵Boba sever Oolunu, onun için verdi hepsini Onun elinä.

³⁶Kim Allahın Ooluna inanêr, diveç yaşaması olacek, ama kim inanmêêr, yaşamayı görmeyecek. Allahın üfkesi onun üstünä kalêr.

Samariyalı karı

4 Fariseylär işittilär, ani İsus taa çok üürenici edener hem vaatiz eder, nekadar İoan.

²Aslısı, Kendi İsus vaatiz etmärdi, ama vaatiz edärdi Onun üürenicileri.

³Açan İsus annadı bunu, braktı İudeyayı da enidän gitti Galileya erlerine.

⁴Läüzımdı geçsin Samariyadan.

⁵Tä, İsus geler Samariyada bir kasabaya, adı Sihar, neresi yannaşık o kırlan, ani İakov verdiydi kendi ooluna İosifä.

⁶Orada bulunardı İakovun pınarı. İsus, dingin yoldan, oturdu pınarın yanında ölä bir altıncı* saatta.

⁷Geldi bir karı Samariyadan, ki su pınardan çıkarsın. «Ver Bana, su içeyim», – dedi İsus.

⁸Zerä Onun üürenicileri gittiydilär kasabaya imeelik almaa.

⁹Samariyalı karı dedi: «Sän iudeysin, nesoy bendän, samariyalı karıdan, su içmää isteersin?» İudeylär bişey paylaşmêêrlar samariyalırlan.

¹⁰İsus cuvap etti ona: «Eer bilsän Allahın baaşışını hem Onu, Kim sendän su isteer, sän kendin istärsin Ondan su içmää, da O yaşamak suyu verir sana».

¹¹Karı deer Ona: «Saabi, sän yok neylän çıkarasın su, pınar da derin, nesoy var kolay olsun sendä yaşamak suyu?»

¹²Ne sän taa büüksün bizim bodan İakovdan mı, angısından bizä kaldı bu pınar, neredän içti kendisi, oolları hem hayvannarı?»

¹³İsus cuvap etti: «Kim içer bu sudan, o enidän susar,

¹⁴ama kim içecek o sudan, ani Bän verecäm, diveç susuz kalmayacak. Ama su, ani ona verecäm, onda bir sızıntı olacek, da diveç yaşamağa getirecek».

¹⁵Karı dedi Ona: «Çorbacı, ver bu sudan bana, ki susamayım da gelmeyim buradan su çıkarmaa».

¹⁶«Git, çaar kocanı da gel burayı», – dedi İsus.

¹⁷Karı cuvap etti: «Yok kocam». «Dooru söledin, ani yok kocan, – dedi İsus, –

¹⁸zerä beş kocan oldu. Bu adam, kiminnän şindi yaşêêrsın, o da diil senin kocan. Bunu dooru söledin».

¹⁹Karı dedi: «Çorbacı, görerim, ani Sän bir proroksun.

²⁰Bizim bobalar baş iilttilär bu bayır üstündä, ama siz deersiniz, ani er, neredä läüzım baş iiltmää, bulunêr İerusalimdä».

²¹İsus cuvap etti ona: «Karı, inan Beni, geler vakıt, açan baş iiltmeyeceñiz Bobaya ne bu bayır üstündä, ne dä İerusalimdä.

²²Siz baş iildersiniz neyä bilmeersiniz, biz baş iilderiz neyä bileriz, zerä kurtulmak – iudeylerdän.

²³Ama geler vakıt, artık şindän sora geldi, açan hakına baş urannar baş iildeceklär Bobaya duhta hem aslılıkta, zerä butürlü baş iildenneri Boba aarêêr.

²⁴Allah – duh. Kim baş iilder Ona, läüzım baş ursun duhta hem aslılıkta».

²⁵Karı cuvap eder: «Bilerim, ani gelecek Messiya, Angısına dener Hristos. O, geldiyän, hepsini bizä annadacek».

²⁶İsus dedi: «Bän, ani seninnän lafederim, Kendim Messiyayım».

²⁷Bu vakıt geldi Onun üürenicileri. Onnar şaşıtlar, ani O lafeder bir kariylan. Ama birisi bilä sormadı: «Ne isteersin?» eki: «Neçin lafeder sin onunnan?»

²⁸Karı braktı su kabını, gitti kasabaya da dedi insana:

²⁹«Gelin dä görün bir adam, angısı söledi hepsini, ne yaptım. Acaba diil mi O Hristos?»

³⁰Onnar çıktılar kasabadan da gelärdilär İsusä.

³¹Bu vakıt üürenicilär yalvarardılar Ona, isin, deyip: «Üüredici, i bişey».

³²Ama O dedi: «Bendä var bir imäk, ani siz bilmeersiniz».

³³Üürenicilär biri-birinnän lafedärdilär: «Getirmedi mi acaba Ona birkimsey imää?»

³⁴İsus dedi: «Benim imääm budur: yapayım Onun istediini, Kim

* 4:6 Altıncı saat – üülendä saat 12 (kimi bilgiçlerä görä saat 18).

Beni yolladı, hem işini Onun taman-nayım.

³⁵ Demeersiniz mi siz, ani var taa dört ay biçmək vakıdınadan? Ama Bän sizä deerim: ya gözlerinizi açın da bakın ekinnerä. Onnar şindän sora sarardılar biçmək için.

³⁶ Kim biçer, hak alêr, bereket diveç yaşamak için toplêr. Onuştan ekici hem biçici barabar sevineceklär.

³⁷ Onun için dooru o söz, ani deer: „Birisi eker, ama başkası biçer“.

³⁸ Bän yolladım sizi, biçäsiniz, neredä siz işlämediniz, ama başkası işledi, siz dä pay alêrsınız onnarın işlerindän.

³⁹ Çoyu samariyalılar bu kasabadan inandılar İsusua karının laflarından, angısı, şaatlık edip, dedi: «O söledi bana hepsini, ne yaptım».

⁴⁰ Onuştan, açan geldilər samariyalılar Ona da yalvardılar, kalsın onlarda, O kaldı orada iki gün.

⁴¹ Sora inandılar taa çokluk Kendi İsusun laflarından.

⁴² Onnar dedilər karıya: «Şindi inanêrız diil senin laflarından, ama kendimiz işittik hepsini da annadık, ani hakına Odur dünneyn Kurtarıcısı /Hristos/».

Öndercinin oolu saa oldu

⁴³ İki gündän sora İsus yollandı oradan da gitti Galileyaya.

⁴⁴ O Kendisi şaatlık etti, ani bir dä prorok diil hatırlanmış kendi duuma erindä.

⁴⁵ Açan geldi Galileyaya, orada Onu kabletilär, zerä onnar da yortuya gittiyдилär da gördüydülär hepsini,

ne O yaptı yortu vakıdı İerusalimdä. Onnar da yortuda oradaydılar.

⁴⁶ İsus enidän döndü geeri Galileyanın Kana küüyünä, neredä suyu çevirdiydi şaraba. Kapernaum kasabasında bir padişah izmetkerin oolu hastaydı.

⁴⁷ Bu izmetkär işitti, ani İsus döndü İudeyadan Galileya erlerine. O geldi İsusua da yalvardı, gelsin da alıştırın onun oolunu, ani ölüm döşendeydi.

⁴⁸ İsus dedi: «Siz, meraklı nişanar hem şaşmaklı işlär görmeyincä, inanmêrsınız!»

⁴⁹ Padişahın izmetkeri dedi: «Saabi, gel, taa ölmediynän benim uşam».

⁵⁰ İsus cevap etti: «Git, senin oolun yaşayacak». O inandı İsusun sözünü da gitti.

⁵¹ Açan o taa yoldaydı, çırakları çıktılar ona karşı da söledilär, ani çocuk saa.

⁵² O sordu onnara: «Ne vakıt ona ii oldu?». Onnar cevap ettilär: «Dün, edinci* saatta onun yangını düştü».

⁵³ Bobası annadı, ani bu oldu ozaman, açan İsus dedi ona: «Senin oolun yaşayacak». O hem onun bütün evi inandılar.

⁵⁴ Bu ikinci nişan, ani yaptı İsus geeri İudeyadan Galileya erlerine döndüktän sora.

Otuz sekiz yıllık hasta saa olêr

S Ondan sora oldu iudeylerde bir yortu, da İsus gitti İerusalim kasabasına.

² İerusalimdä, Koyun tokatlarında var bir göl, ani çıfıtçasına adı Vifezda, dolaylı beş kolonadaylan.

³ Bu kolonadalar altında yatardılar çok türlü hastalar: köörlar, topallar, kötürümnär, /angıları beklärdilär su oynamasını.

⁴ Allaktan bir angil kimär sıra gelärdi gölä da çalkalardı suyu. Kim ilkin girärdi su oynatmasından sora, kurtulurdu hertürlü hastalıktan, neddän hastaydı/.

⁵ Orada vardı bir adam, ani hastaydı otuz sekiz yıl.

⁶ İsus gördü onu yataran, da biläräk, ani çok vakıttan beeri hasta, sordu ona: «İsteersin mi saa olmaa?»

⁷ Bu hasta cevap etti: «Çorbacı, yok kimseyim, su içinä salversin beni, açan su fokurdêr. Bän girincä, girer başkası bendän ileri».

⁸ «Kalk, al döşeeni da gez», – dedi İsus.

⁹ Birdän bu adam saa oldu, aldı döşeeni da çeketti gezmää. Bu oldu bir cumertesi günü.

¹⁰ İudeylär bu adama, ani saa oldu, dedilär: «Büün, cumertesi günü, düşmeer, taşıyasın döşeeni».

¹¹ O cevap etti onnara: «O, kim bana saalık verdi, dedi: „Al döşeeni da gez“».

¹² Onnar sordular: «Kimdir O, Angısı sana dedi: „Al döşeeni da gez“?»

¹³ Ama bu saa olmuş adam bilmärdi, kimdi O, zerä İsus oradan sauştuydu kalabalık beterinä.

¹⁴ Sora İsus onunnan karşı geldi Ayoz binada da dedi: «Tä, alıştırın, bak, zeedä günaha girmä, ki olmasın seninnän bişey taa bela».

¹⁵ Bu adam gitti da söledi iudeylerä, ani Ona İsus saalık verdi.

¹⁶ Bu betere iudeylär başladılar izlemää İsusua da istärdilär öldür-

sünnär Onu, zerä yapardı bu işleri cumertesi günü.

¹⁷ İsus deyärdi onnara: «Bobam Benim taa işleer, Bän dä işleerim».

¹⁸ Onuştan iudeylär taa çok bakardılar öldürsünnär Onu, zerä diil sade ani basardı cumertesini, ama Allaha deyärdi: «Benim Bobam», koyarak Kendini Allahlan bir.

İsusun zaabitlii

¹⁹ Bunun için İsus onnara dedi: «Dooru, dooru söleerim sizä, ani Ool yok nasıl bişey yapsın Kendi-Kendindän, eer görmäseydi Bobayı yaparkan. Hepsini, ne yapêr Boba, Oolu da yapêr hep ölä.

²⁰ Zerä Boba sever Oolunu da gösterer Ona hepsini, ne yapêr. O gösterecek Ona taa büük işlär dä, ki siz şaş-beş kalasınız.

²¹ Zerä, nicä Boba dirilder ölüleri da verer ömür onnara, hep ölä Ool da verer ömür, kimä ister.

²² Boba daava kesmeer kimseyä. Bütün daavayı verdi Ooluna,

²³ ki hepsi ikramnasınar Oolunu, nicä ikramnêrlar Bobayı. Kim ikramnamêr Oolu, o ikramnamêr Bobayı, Angısı yolladı Onu.

²⁴ Dooru, dooru söleerim: kim sesleer Benim sözümü da inanêr Ona, Kim Beni yolladı, onun var diveç yaşaması, o gelmeer daavaya, ama geçti ölümdän yaşamaya.

²⁵ Dooru, dooru söleerim sizä, geller vakıt, şindän sora geldi, açan ölümler işideceklär Allahın Oolunun sesini, da işidennär dirileceklär.

²⁶ Nicä Bobanın var yaşaması Kendi-Kendindä, hep ölä Ooluna da verdi, yaşaması olsun Kendi-Kendindä.

* 4:52 Edinci saat – saat 13 (kimi bilgiçlerä görä saat 19).

²⁷Verdi zaabitlik Ona, daava kesin, zerä O – Adam Oolu.

²⁸Şaşmayın buna, zerä geler vakıt, açan hepsi, kim bulunêr mezarlar içindä, işideceklär Adam Oolunun sesini.

²⁹Da çıkaceklar mezarlar içindän. Kim yaptı ilik, dirilecek ömür için, ama kim yaptı fenalık, dirilecek daava için.

³⁰Bän yok nasıl yapayım bişey Kendimdän. Bän daava yapêrim ölä, nicä işiderim Bobadan. Benim daavam dooru, zerä bakêrim yapayım diil Benim Kendi istediimi, ama Bobanın, Angısı Beni yolladı.

İsus için şaatlık

³¹Eer şaatlık edärseydim Kendim için, ozaman Benim şaatlum diil aslı.

³²Var başka şaat, angısı Benim için şaatlık eder. Bän bilerim, ani Onun şaatlı aslı.

³³Siz yolladınız İoana, da o şaatlık etti aslılık için.

³⁴Diil ani Bän adamın şaatlını kabledirim, ama bunnarı söleerim, ki siz kurtulasınız.

³⁵İoan bir şafkti, ani yanardı hem aydinnardı. Siz istediniz biraz şenenäsiniz onun aydinnında.

³⁶Ama Bendä var İoanın şaatlından taa kaavi bir şaatlık: işlär, ani Boba verdi, yapayım, hem angılarını Bän yapêrim, bunnar Benim için şaatlık ederlär, ani Boba Beni yolladı.

³⁷Bobam, ani Beni yolladı, Kendisi şaatlık etti Benim için. Siz hiç işitmediniz Onun sesini hem görmediniz üzünü.

³⁸Onun sözünü tutmêrsınız üreenizdä, zerä inanmêrsınız Onu, Kimi O yolladı.

³⁹Siz araştıırêrsınız Ayoz Yazıları, düşünüp, ki onnarlan edenäsiniz diveç yaşamak. Onnar şaatlık ederlär Benim için!

⁴⁰Siz istâmeersiniz geläsiniz Bana, olsun yaşamanız deyni.

⁴¹Bän kabletmeerim insandan metinnik.

⁴²Sizi bilerim, sizdä yok sevgi Allaha.

⁴³Bän geldim Benim Bobamın adına, da kabletmeersiniz Beni, ama gelärseydi başka birkimsey kendi adına, onu siz kabledeceniz.

⁴⁴Nesoy var nicä siz inanasınız, açan aarêrsınız metinnik biri-birinizdän, ama aaramêrsınız metinnii, ani geler bir Allahtan.

⁴⁵Sanmayasınız, ani Bän sizi kabaatlandıracam Bobanın önündä, var kim sizi kabaatlandırın: Moisey, angısına umudunuzu koydunuz.

⁴⁶Eer inanaydınız Moiseyi, inanceydınız Beni dä, zerä o yazdı Benim için.

⁴⁷Ama çünkü inanmêrsınız onun yazılarını, nesoy var nasıl inanasınız Benim sözümü?»

Beş bin adam doyurulêr

6 Bundan sora İsus gitti Galileya (Tiveriada) gölünün öbür tarafına.

²Çok insan gidärdi Onun ardına, zerä görärdilär nişannarı, ne yapardı hastalarlan.

³İsus pindi bayır üstünä da oturrdu orada üürenicilerinnän barabar.

⁴Paskellä, iudeylerin yortusu, yaklaşardı.

⁵İsus baktı da gördü çok insan, ani gelärdi Ona. Ozaman dedi Filipä:

«Näändan satın alacez okadar ekmek, ki bu insanı doyuralım?»

⁶Söledi bölä, ki denesin onu, zerä Kendisi bilärdi, ne yapacak.

⁷Filip cuvap etti: «İkiüz dinarlık ekmek dä etişmäz onnara, ki herkezi birär parça alabilsin».

⁸Öbür üürenici, Andrey, Simon Petrinin kardaşı, dedi:

⁹«Burada var bir çocuk, angısında var beş ekmek arpadan hem iki balık, ama nedir onnar bukadar insana?»

¹⁰İsus dedi: «Söleyin, insan otursun». Orada vardı çok çimen. İnsan oturdu erä. Hepsi vardılar bir beş bin adamın dolayında.

¹¹İsus aldı ekmekleri, şükür etti Allaha, sora payetti /üürenicilerinä, üürenicileri da payettilär/ insana. Hep ölä payetti balıkları, herkezinä, kim nekadar istedi.

¹²Onnar doyunduktan sora, İsus dedi üürenicilerinä: «Toplayın imäk parçalarını, ki bişey zän olmasın».

¹³Topladılar da doldurdular oniki sepet ekmek parçasınan, ani kaldıydı o inilmiş beş arpa ekmeendän.

¹⁴İnsan, açan gördü bu nişanı, ani yaptı İsus, dedi: «Budur hakına prorok, angısı läüzüm gelsin dünneyä».

¹⁵İsus bilärdi, ani neetlenärdilär gelsinnär da zorlayıp yapsınnar Onu padişah. Onuştan O sauştı oradan da yalnız genä pindi bir bayır üstünä.

İsus gezer su üstündä

¹⁶Açan avşam oldu, Onun üürenicileri gittilär göl boyuna.

¹⁷Girdilär kayık içinä da gidärdilär gölün öbür tarafına, Kapernaum

kasabasına. Karannık olduydu, ama İsus hep okadar gelmärdi onnara.

¹⁸Bir sert lüzgär esärdi, göl dä dalgalıydı.

¹⁹Açan üzdülär bir irmi beş-otuz stadi*, gördülär ani İsus gezer su üstündä da kayaa yaklaşêr. Onnar korktular.

²⁰«Bu Bänim, korkmayın!» – dedi İsus.

²¹Ozaman onnar istärdilär alsınnar Onu kayık içinä. Bundan sora birdän kayık etişti o erä, nereyi onnar gidärdilär.

Ömür ekmää

²²Ertesi günü insannar, ani kaldılar gölün öbür tarafında, gördülär, ani orada vardı salt bir kayık. Annadılar, ani İsus girmedi üürenicilerinnän kayık içinä, ama üürenicilär Onsuz gittilär.

²³Geldi başka birkaç kayık Tiveriada kasabasından yakın o erä, neredä idiydilär ekmek Saabinin iisözlemesindän sora.

²⁴Ölä ki, insan, görüp, ani orada yok ne İsus, ne dä üürenicilär, pindi kayıklara da gitti Kapernaum kasabasına İsus aaramaa.

²⁵Açan buldular Onu gölün öbür tarafında, dedilär Ona: «Üüredici, nezaman Sän burayı geldin?»

²⁶İsus cuvap etti onnara: «Dooru, dooru söleerim sizä: aarêrsınız Beni, diil ani gördünüz nişannarı, ama ani idiniz ekmek da doyundunuz.

²⁷Çalışın diil geçär imäk için, ama geçmäz imäk için, ani diveç yaşamaya götürer. Bunu sizä Adam Oolu verecek. Zerä Adam Oolunu

* 6:19 25-30 stadi – 4,6–5,6 kilometra.

Allah Boba nişannadı Kendi mühür-rünnän».

²⁸ Onnar dedilər: «Ne lääzım ya-palım, Allahın işini deyni tamanna-yalım?»

²⁹ İsus cuvap etti: «Budur Alla-hın işi, ki inanasınız Ona, Kimi O yolladı».

³⁰ Buna onnar cuvap ettilär: «Ne nişan gösteräbilirsın bizä, ki göre-lim da inanalım Seni? Ne iş Sän ya-pêrsın?»

³¹ Bizim bobalar idilär manna* çolda, nicä var yazılı: „Verdi onnara ekmek göktän“».

³² İsus dedi: «Dooru, dooru sö-leerim sizä, ani Moisey vermedi ek-mek göktän sizä, ama Benim Bo-bam verer hakına ekmek göktän.

³³ Zerä Allahın ekmää Odur, Kim göktän iner da yaşamak dünneyä verer».

³⁴ «Saabi, ver bizä her zaman bu ekmektän», – dedilər onnar.

³⁵ İsus dedi onnara: «Bänim ya-şamak ekmää. Kim Bana geler, hiç acıkmaz, kim Bana inanêr, bir sıra bilä susuz kalmaz.

³⁶ Nicä söledim sizä, gördünüz Beni da hep okadar inanmadınız.

³⁷ Hepsi, ne Boba Bana verer, Ba-na geler. Kim dä Bana geler, onu hiç bir zaman uratmayacam dışarı.

³⁸ Zerä göktän indim, diil ani Ken-di istediimi yapayım, ama Beni yol-layan Bobanın istediini tamannayım.

³⁹ Beni Yollayanın istedi budur: birini bilä onnardan, ani Bana verdi, kaybetmeyim, ama bitki gündä hep-sinä yaşamak vereyim.

⁴⁰ Budur Bobanın istedii: herke-zin diveç yaşaması olsun, kim görer Oolu da inanêr, bitki gündä onu di-rildecäm».

⁴¹ İudeylär mırıldanardılar Ona karşı, zerä dedi: «Bänim göktän in-mä ekmek».

⁴² Deyärdilär: «Diil mi O – İsus, İosifin oolu, Angısının bobasını hem anasını biz tanıyêrız? Şindi neçin O deer: „Bän göktän indim?“»

⁴³ İsus cuvap etti: «Mırıldanma-yın biri-birinizin aranızda.

⁴⁴ Kimsey yok nasıl Bana gelsin, eer Beni yollayan Boba onu çekmâr-seydi. Ona bitki gündä Bän ömür verecäm.

⁴⁵ Prorokların kiyatlarında yazılı: „Hepsi Allahtan üüredilmiş olacek-lar“. Hepsi, kim Bobadan işitti hem üürendi, o Bana geler.

⁴⁶ Zerä kimsey Bobayı görmedi, Ondan kaarä, Kim Allahtan geldi. O Bobayı gördü.

⁴⁷ Dooru, dooru söleerim sizä: kim inanêr /Bana/, onun var diveç yaşaması.

⁴⁸ Bänim yaşamak ekmää.

⁴⁹ Sizin bobalarınız idilär manna çolda da öldülär.

⁵⁰ Göktän inän ölädir bir ekmek, ani kim onu iyer, hiç ölmeer.

⁵¹ Bänim yaşamak ekmää göktän inmä. Kim bu ekmektän iyer, diveç yaşayacak. Ekmek, ani Bän vererim dünneyin yaşaması için, Kendi güü-däm».

⁵² Açan iudeylär bu lafları işit-tilär, başladılar çekişmää biri-bi-rinnän. Onnar deyärdilär: «Nesoy

* ^{6:31} Manna – imäk, angısını Allah minuniyalı şekildä yollarmış çiftlara, açan onnar gezärmışlär çolda.

var nasıl bu Adam versin güüdesi-ni, iyelim?»

⁵³ İsus dedi: «Dooru, dooru sö-leerim sizä, ani eer imärseydiniz Adam Oolunun güüdesini hem iç-märseydiniz Onun kanını, siz yaşa-mak edenmeyeceniz.

⁵⁴ Kim iyer Benim güüde mi hem iç-er benim kanımı, onun var diveç ya-şaması. Onu dirildecäm bitki gündä.

⁵⁵ Zerä Benim güüdäm – hakına imäk hem Benim kanım – hakına iç-mäk.

⁵⁶ Kim iyer Benim güüde mi hem iç-er Benim kanımı, o kalêr Bendä, Bän dä onda.

⁵⁷ Nicä diri Boba yolladı Beni, da yaşêırım Bobanın kuvedinnän, hep ölä Beni dä iyän yaşayacak Benim kuvedimnän.

⁵⁸ Budur göktän inmä ekmek, diil nicä manna, ani bobalarınız idilär da öldülär. Kim iyer bu ekmää, diveç yaşayacak».

⁵⁹ İsus söledi bunnarı sinagoga içindä, açan üüredärdi insanı Kaper-naum kasabasında.

Üürenicilär brakêrlar İsusu

⁶⁰ Bu laflardan sora çoyu üüreni-cilerindän dedilər: «Ne fasıl laflar, kim var nasıl kabletsin bu lafları?»

⁶¹ Ama İsus bilärdi, ani Onun üürenicileri mırıldanêrlar, onuştan dedi: «Bu laflar sizä köstek mi?»

⁶² Ne deyecenez, açan görecenez Adam Oolunu kalkarak enidän ora-yı, neredä O baştan bulunardı?»

⁶³ Yaşamak verän duhtur. Güüdä bişeyä yardım etmeer. Bu laflar, ani sizä söledim, duhtur hem ömürdür.

⁶⁴ Ama var sizdän kimisi inan-sız». İsus baştan bilärdi, kim inan-mêêr hem kim Onu satacek.

⁶⁵ Da dedi: «Bunun için söledim, ani kimsey yok nasıl gelsin Bana, eer bu ona diilseydi verilmiş Bo-bamdan».

⁶⁶ Bu beterä çoyu Onun üürenici-lerindän döndülär geeri da ondan sora Onunnan gezmedilär.

⁶⁷ Ozaman İsus, danışıp onikisinä, dedi: «Beki siz dä isteersiniz gitmää?»

⁶⁸ «Saabi, kimä gidelim? – dedi Simon Petri. – Sendä diveç yaşamak sözleri.

⁶⁹ Biz inandık da tanıdık, ani Sän-sin Allahın Ayozu*».

⁷⁰ İsus cuvap etti: «Ayırmadım mı Bän sizi onikinizi? Ama sizdän birisi diavol».

⁷¹ Bunu dedi onikisindän birisi için, Simon İskariotun oolu İuda için, an-gısı sonda sattı Onu.

İsus Bordey yortusunda

7 Bundan sora İsus gezärdi Gali-leyada. İstämärdi gezsın İude-yada, zerä iudeylär aarardılar öldür-sünnär Onu.

² Yaklaşardı iudeylerin Bordey yortusu.

³ İsusun kardaşları dedilər Ona: «Çık buradan da git İudeyaya, Senin üürenicilerin dä görsünnär, ne işlär yapêrsın.

⁴ Zerä kimsey yaptıklarımı sakla-mêêr, açan isteer açılınsın insana. Çünkü Sän yapêrsın bu işleri, göster Kendini dünneyä».

⁵ Onun kardaşları bunu dedilər, zerä inanmardılar Ona.

* ^{6:69} Sänsin Allahın Ayozu: kimi tekstlerdä var yazılı «Sänsin Hristos, diri Allahın Oolu».

⁶ İsus cuvap etti onnara: «Benim vakıdım taa gelmedi, ama sizin için her zaman vakıt uygun.

⁷ Sizdän dünnä yok nasıl azetmesin, ama Bendän azetmeer, zerä Bän açıklêêrim, ani onun işleri kötü.

⁸ Siz gidin yortuya. Bän taa gitmeyecäm bu yortuya, zerä Benim vakıdım taa gelmedi».

⁹ Bunnarı sölediktän sora O kaldı Galileyada.

İsus yortuda

¹⁰ Ačan kardaşları gittilər yortuya, sora O da ardlarından gitti, ama diil açıktā, saklı gitti.

¹¹ İudeylär aarardılar Onu yortu vakıdı da sorardılar: «O neredä?»

¹² İnsan arasında çok türlü Onun için fisirdemäk olurdu. Kimisi deyärdi: «O bir islää adam», başkası deyärdi: «Diil islää, O insanı aldadêr».

¹³ Ama kimsey Onun için lafetmârdi açık, zerä korkardılar iudeylerdän.

¹⁴ Yortunun yarısında İsus girdi Ayoz bina içinä da başladı üüretmää.

¹⁵ İudeylär şaşardılar, deyip: «Näändan O biler, üürenmediynän, Ayoz Yazıları?»

¹⁶ İsus cuvap etti: «Benim üürenmişliim diil Bendän, ama Ondan, Kim Beni yolladı.

¹⁷ Eer birkimsey istärsedyi yapsın Onun istediini, o annayacak bu üüretmäk Allahtan mı, osa Bän Kendimdän mi söleerim.

¹⁸ Kim lafeder kendindän, o kendinä metinnik bakêr, ama kim onun yollayanın metinniini bakêr, o dooru söleer, onda yok yannışlık.

¹⁹ Vermedi mi Moisey sizä Zakonu? Hep okadar kimsey sizdän tut-

mêêr Zakonu, ozaman neçin Beni öldürmää bakêrsınız?»

²⁰ İnsan cuvap etti: «Diil mi fena duh Sendä? Kim bakêr Seni öldürmää?»

²¹ İsus cuvap etti onnara: «Bän bir iş yaptım, da hepsiniz şaştıınız.

²² Moisey verdi sınırlamak kesiklik için sizä, makar ki bu diil Moiseydän, ama dedelerdän, da siz onuştan kesiklik yapêrsınız uşaa cumertesi günü.

²³ Eer uşaa kesiklik yapılsaydı cumertesi günü, ki basılmasın Moiseyin Zakonu, neçin Bana okadar üfkelenersiniz, ani cumertesi günü bir adamı heptän saa yaptım?

²⁴ Daava kesmeyin dışankı duruşa görä, ama daava kesin doorulaa görä».

İsus hakına Hristos mu?

²⁵ Kimi adamnar İerusalimdän sorardılar: «Diil mi bu O, kimi öldürmää aarêêrlar?»

²⁶ Tä, O lafeder açıklıkta, da kimsey bişey Ona demeer! Acaba kayıl olmadı mı öndercilär dä, ani O Hristos?

²⁷ Biz bileriz, neredän O, ama açan Hristos gelecek, kimsey bilmeyecek neredän».

²⁸ İsus, Ayoz bina aulunda üüderäk insanı, bölä baardı: «Siz Beni tanıyêrsınız hem bilersiniz neredänim, ama Bän Kendi başıma gelmedim. Beni Yollayan – haklı, ama siz Onu tanımêêrsınız.

²⁹ Bän tanıyêrim Onu, zerä gel-dim Ondan. O Beni yolladı».

³⁰ Onnar bakardılar tutsunnar Onu, ama kimsey el koyamadı Ona, zerä gelmediydi vakıdı.

³¹ Çoyu insandan inandılar Ona. Onnar deyärdilär: «Ačan Hristos gelecek, ne taa çok nişan yapacak mı, nekadar bu Adam yapêr?»

³² Fariseylär işittilər insanı bölä fısırdışarak İsus için. Büük popazlar hem fariseylär yolladılar bekçileri, ki tutsunnar İsusunu.

³³ Ama İsus dedi: «Bän bir parça vakıt taa olacam sizinnän da sora gidecäm Ona, Kim yolladı Beni.

³⁴ Siz aarayacınız Beni da bulamayacınız. Neredä Bän olacam, siz orayı yok nicä geläsiniz».

³⁵ İudeylär lafedärdilär biri-birinnän: «Nereyi bu adam isteer gitsin, da biz Onu bulamayalım? Düşünmeer mi gitsin bizim insana, ani daanık urum kasabalarına, da urunnarı üüretsin?»

³⁶ Başka türlü nesoy annamaa bu lafları, ani söledi: „Aarayacınız da bulamayacınız Beni“ hem „Neredä Bän olacam, siz orayı gelämeyeceniz?“»

İsus – yaşamak suyu

³⁷ Yortunun bitki büük günündä İsus kalktı ayakça da baardı: «Kim susadı, gelsin Bana da içsin.

³⁸ Kim inanêr Bana, ondan bir derä yaşamak suyu akacak, nicä yazılı Ayoz Yazıda».

³⁹ Sölärdi bu lafları Ayoz Duh için, Angısını lääızımdı kabletsinnär onnar, kim Ona inanêr. Zerä Ayoz Duh taa verilmediydi, hem İsus taa diildi metinnikli.

⁴⁰ Kimisi insandan, açan işittilər bu lafları, dedilär: «Bu adam hakına beklenän prorok».

⁴¹ Başkası deyärdi: «O Hristos», ama taa başkası deyärdi: «Olur mu Hristos Galileyadan gelsin?»

⁴² Yok mu yazılı Ayoz Yazıda, ani Hristos gelecek Davidin sensesindän, Vifleem kasabasından, neredä David yaşardı?»

⁴³ Ölä ki, olurdu çekiş insan arasında İsus için.

⁴⁴ Kimisi baktılar tutsunnar Onu, ama kimsey el koyamadı Ona.

İudey öndercileri inanmêêrlar

⁴⁵ Bekçilär döndülär geeri büük popazlara hem fariseylere. Bunnar sordular onnara: «Neçin getirmediniz Onu?»

⁴⁶ Bekçilär cuvap ettilär: «Kimsey bir sıra bilä lafetmedi bu adam gibi».

⁴⁷ Fariseylär dedilär: «Ne, siz dä mi aldandınız?»

⁴⁸ İnandı mı acaba bir önderci eki bir farisey Ona?

⁴⁹ Bu insan bilmeer Zakonu, o betvalı!»

⁵⁰ Onnardan biri, Nikodim, angısı öncä geldi İsusunu, dedi onnara:

⁵¹ «Bizim Zakon kabaatlandırêr mı birkimseyi, taa seslämediynän onu hem annamadıynan, ne yaptı?»

⁵² Onnar cuvap ettilär: «Beki sän dä Galileyadansın? Araştır islää da bak, Galileyadan var mı nasıl çıksın prorok?»

⁵³ Sora hepsi daalıştılar evlerine».

Oropulukta tutulan karı

8 İsus gitti Zeytin bayırına. ² Çin-sabaalän enidän geldi Ayoz binaya, da hepsi insan toplandı Onun dolayına. O oturdu da başladı onnarı üüretmää.

³ Ozaman bilgiçlär hem fariseylär getirdilär bir karı, angısı tutuldu oropulukta, da, çıkarıp onu orta erä,

⁴dedilär İsus: «Üüredici, bu karı tutuldu taman orospuluk yaparkan.

⁵Moisey sımarladı bölelerini taşlan öldürelim, Sän ne deersin?»

⁶Söledilär bunu, ki denesinnär Onu da kabaatlandırabilsinnär. Ama İsus aşaa iildi da parmaannan erdä yazardı.

⁷Çünkü vazgeçmârdilär sormaktan Ona, İsus kaldırdı başını da dedi: «Kim sizin aranızdan günahsız, o ilk ursun taşlan ona».

⁸Sora enidän iildi da erdä yazardı.

⁹Açan işittilär bu lafları, /duydular azarlanmış kendilerini kendi neetlerindä da/ biri-biri ardı sora gittilär, başlayıp en ihtârdan /en küçäädän/. İsus kaldı yalnız karıylan, angısı durardı karşıda.

¹⁰Açan İsus kaldırdı başını /da baktı, görmeyip kimseyi, karıdan kaarâ/, dedi: «Karı, neredä onnar, /angıları seni kabaatlardılar/? Ne, kimseyi kabaatlamêêr mı seni?»

¹¹«Kimsey, Çorbacı», – cevap etti o. Ozaman İsus dedi: «Bän dä seni kabaatlamêêrim, git da bundan zeedä günah yapma».*

İsus – dünneyä aydınnık

¹²İsus enidän lafetti insana. «Bän dünneyin aydınnıyım, – dedi. – Kim geler Benim ardıma, gezmeyecek karannıkta, ama onda yaşamak aydınnı olacak».

¹³Ozaman fariseylär dedilär: «Sän Kendi-Kendin için söleersin, onuştan Senin şaatlım diil aslı».

¹⁴İsus cevap etti: «Eer Bän Kendi-Kendim için sölärsydim, hep okadar Benim şaatlım dooru, zerä Bän

bilerim, neredän geldim hem nereyi giderim, ama siz bilmeersiniz, neredän Bän geldim hem nereyi giderim.

¹⁵Siz daava kesersiniz gözä görä. Bän kimseyä daava kesmeerim.

¹⁶Eer kesärsydim daava, daavam dooru olaceydi, zerä diilim yalnız: Boba, ani Beni yolladı, O Benimnän.

¹⁷Sizin zakonunuzda var yazılı: „İki adamın şaatlı dooru“.

¹⁸Benim için şaatlık ederim Bän, hem Benim için şaatlık eder Boba, Angısı Beni yolladı».

¹⁹Ozaman onnar sordular: «Neredä Senin Boban?» İsus cevap etti: «Siz tanımêêrsınız ne Beni, ne Bobamı. Eer tanıyaydınız Beni, tanıyaydınız Bobamı da».

²⁰İsus söledi bu lafları, açan üüredärdi insanı Ayoz bina içindä, neredä hazna bulunardı. Kimsey Onu tutmadı, zerä vakıdı taa gelmediydi.

²¹İsus lafetti ileri dooru: «Bän giderim. Siz arayacınız Beni, ama öleceğiniz günahlarımızda, orayı, nereyi Bän giderim, siz yok nasıl geläsiniz?»

²²Ozaman iudeylär dedilär: «Acaba yok mu neetindä, öldürsün Kendini? Neçin bölä deer: „Nereyi Bän giderim, siz yok nasıl geläsiniz“?»

²³«Siz aşaadın, Bän yukardan, siz bu dünnedän, Bän diilim bu dünnedän, – cevap etti İsus. –

²⁴Onun için sizä dedim, ani öleceğiniz günahlarımızda, zerä eer inanamarsaydınız, ani Bänim, ozaman günahlarımızda öleceğiniz».

²⁵«Kimsin Sän?» – sordu onnar. İsus cevap etti: «Baştan ne dedim sizä, Oyum.

²⁶Var çok söleyim sizä hem kabaatlandırayım sizi, ama Yollayan beni haklı, bän ne işittim Ondan, onu söleerim dünneyä».

²⁷Onnar annamadılar, ani O lafeder Bobası için.

²⁸Ölä ki, İsus onnara dedi: «Açan kaldıracınız yukarı Adam Oolunu, ozaman annayacınız, ani Bänim, hem ani yapmêêrim bişey Kendi başıma, ama lafederim onu, ne üüreder Beni Bobam.

²⁹Kim Beni yolladı, O Benimnän. O brakmadı Beni yalnız, zerä herzman yapêrim, ne beenilmiş Ona».

Aslılık verecek sizä serbestlik

³⁰Açan İsus butürlü lafedärdi, çoyu Ona inandı.

³¹O dedi iudeylärä, angıları inandıydılar Ona: «Eer tamannarsaydınız Benim sözlerimi ileri dooru, hakına olacınız Benim üürenicilerim.

³²Siz aslılı tanıyacınız, da aslılık verecek sizä serbestlik».

³³Onnar cevap ettilär: «Biz Avraamın senselesindäniz da bir sıra bilä kimseyä çırak olmadık. Nesoy annamaa Seni, ani deersin: „Serbest olacınız“?»

³⁴«Dooru, dooru söleerim sizä, – cevap etti İsus. – Herkez, ani günah yapêr, o günaha çırak bulunêr.

³⁵Çırak kalmêêr herzaman içerdä, ama ool herzaman kalêr.

³⁶Onuştan, eer Ool verärsydi serbestlik sizä, ozaman hakına serbest olacınız.

³⁷Bilerim, ani siz Avraamın senselesi, ama bakêrsınız öldürmää Beni, zerä Benim sözüm erleşmeer sizdä.

³⁸Bän söleerim, ne gördüm Benim Bobamdan, siz yapêrsınız, ne işittiniz sizin bobanızdan».

Sizin bobanız – diavol

³⁹«Bizim bobamız – Avraam», – cevap etti onnar. İsus dedi: «Olaydınız Avraamın uşakları, yapacedınız Avraamın işlerini.

⁴⁰Ama şindi bakêrsınız öldürmää Beni, Adamı, Angısı lafetti sizä aslılık için, onu, ne işitti Allahtan. Avraam bölä yapmadı.

⁴¹Siz yapêrsınız sizin bobanızın işlerini». Onnar dedilär: «Biz diiliz orospuluk uşakları. Bizim salt bir Bobamız var, Allah».

⁴²İsus cevap etti onnara: «Olaydı Allah sizin Bobanız, ozaman seveceydiniz Beni, zerä Bän Allahtan çıkıp geldim. Gelmedim Kendi başıma, ama O Beni yolladı.

⁴³Neçin annamêêrsınız, ne söleerim? Onuştan, zerä seslämeersiniz Benim sözümü.

⁴⁴Sizin bobanız – diavol, da isteersiniz tamannayasınız sizin bobanızın şefklerini. O baştan insan öldürücüsüydü, durmêêr aslılıkta, zerä onda yok aslılık. Kaç sıra söleer birär yalan, söleer kendi tabeetinä görä, zerä o yalancı hem yalanın bobası.

⁴⁵Ama Bän dooru söleerim, onun için inanmêêrsınız Beni.

⁴⁶Kim sizdän var nicä göstereyim Bana, ani günah yaptım? Eer sölärsydim dooru, neçin inanmêêrsınız Beni?

⁴⁷Kim – Allahtan, o sesleer Allahın sözlerini. Siz seslämeersiniz, zerä diilsiniz Allahtan».

*7:53 – 8:11 Bu sıralar en eski tekstlerdä yok.

İsus Avraamdan ileri

48 İudeylär buna cuvap ettilär: «Dooru demedik mi biz, ani Sän samariyalıysın, hem ani Sendä var fena duh?»

49 «Yok Bendä fena duh, – cuvap etti İsus. – Bän ikramnêêrim Bobamı, ama siz Beni kötüleersiniz.

50 Bän bakmêêrim Benim metinniimi, var Kim baksın hem daava kessin.

51 Dooru, dooru söleerim sizä, kim tamannêêr Benim sözümü, o hiç ölmeyecek».

52 «Şindi haliz annêêrız, ani Sendä var fena duh, – dedi iudeylär. – Avraam öldü, proroklar öldülär, ama Sän deersin: „Kim tamannêêr Benim sözümü, o hiç ölmeyecek“.

53 Ne, Sän taa büüksün mü bizim bobadan, Avraamdan, angısı öldü? Proroklar da öldülär. Kimin erinä Sän Kendini koyêrsın?»

54 İsus cuvap etti: «Eer Bän Kendimi metinnärseydim, ozaman Benim metinnim diil bişey. Beni metinneyän Benim Bobam, Angısına siz deersiniz, ki O – sizin Allahınız.

55 Ama siz Onu tanımêêrsınız. Bän Onu tanıyêrim. Eer deyärseydim, ani tanımêêrim, ozaman yalancı kalacedim, nicä dä siz. Ama Bän Onu tanıyêrim da tamannêêrim Onun sözünü.

56 Sizin bobanız, Avraam, çok sevindi ani göreceydi Benim günümü, da, görüp, şennendi».

57 «Sän yoksun baarlem elli yaşında, – dedi iudeylär, – da Sän gördün Avraamı mı?»

58 İsus dedi onnara: «Dooru, dooru söleerim sizä, ani açan taa Avraam yoktu, Bän varım».

59 Ozaman aldılar taş, ki taşlan ursunnar Ona, ama İsus saklandı, sora çıktı Ayoz binadan, /geçip onnarın arasından, gitti/.

Duumaktan köör olan görmäk edener

9 İsus, geçärkän, gördü bir duumaktan köör adamı.

2 Üürenicileri sordular: «Üüredici, kim günah yaptı, ani bu adam duudu köör, kendisi mi osa bobaları mı?»

3 İsus cuvap etti: «Günah yapmadı ne bu adam, ne da onun bobaları, ama o bölä duudu, ki onunnan gösterilsin Allahın işleri.

4 Lääzım Onun, Kim yolladı Beni, işini yapalım, nekadar vakit gündüz. Zerä geler gecä, açan kimsey yok nasıl işlesin.

5 Nekadar vakit bulunêrim dünnedä, dünneyn aydınını bulunêrim».

6 Bu laflardan sora tükürdü erä, yaptı çamur, yaaladı bu köör adamın gözlerini çamurlan,

7 da dedi ona: «Git, yıkan Siloam suyunda». Siloamın annaması «yolanmış». Adam gitti, yıkandı da, açan döndü geeri, gözleri görärdi.

8 Komuşular hem insannar, ani öncä gördüydülär onu dilenärkän, sordular: «Diil mi o, ani oturardı da dilenärdi?»

9 Kimisi deyärdilär: «O kendi», başkaları deyärdilär: «Diil, benzeer ona», ama adam kendisi deyärdi: «Bän kendimim».

10 Ozaman sordular ona: «Nesoy açıldı senin gözlerin?»

11 O cuvap etti: «O, Kimin adı İsus, yaptı çamur, yaaladı gözlerimi da sora dedi: „Git, yıkan Siloam

suyunda“. Gittim, yıkandım da görmäk edendim».

12 «Neredä O?» – sordu onnar. «Bilmeerim», – cuvap etti bu adam.

Fariseylär araştırêrlar meraklı işi

13 Bu adamı, angısı öncä köördu, götürdülär fariseylerä.

14 O gün, açan İsus yaptı çamur da açtı onun gözlerini, cumertesiydi.

15 Onun için fariseylär dä sordular bu adama: «Nesoy başladın görmää?» O cuvap etti onnara: «O çamurladı gözlerimi, da yıkanıp başladım görmää».

16 Ozaman kimisi fariseylerdän dedilär: «Bu adam diil Allahtan, zerä tutmêêr cumertesini». Başkaları deyärdilär: «Nesoy var nicä bir günahker adam yapsın bölä meraklı nışannar?» Onnarın arasında çeketti kavga.

17 Enidän sordular adama, ani köördu: «Senin gözlerini O açtıysa, ne sän deyecän Onun için?» «O bir prorok», – cuvap etti bu adam.

18 İudeylär, çaarmayınca anasınıbobasını onun, kimin gözleri açıldı, inanmadılar, ani o köördu da görmäk edendi.

19 Sordular onnara: «Bu mu sizin oolunuz, angısı için deersiniz, ani köör duudu? Nesoy şindi göräbilir?»

20 Cuvap etti onun bobası hem anası: «Bileriz, ani bu bizim oolumuz, hem ani duudu köör.

21 Ama nesoy şindi görer, hem kim açtı onun gözlerini, bilmeeriz. Sorun ona, o etişär yaşlarda, da kendi var nicä cuvap etsin kendisi için».

22 Bobaları bölä lafettilär, zerä korkardılar iudeylerdän. İudeylär an-

naştıydılar, ani eer birkimsey açık deyärseydi, ani İsus – Hristostur, onu uuratsinnar sinagogadan.

23 Onuştan onun bobaları dedilär: «O etişär yaşlarda, sorun ona».

24 Fariseylär ikinci sıra çaardılar adamı, ani köördu, da dedilär ona: «Allaha emin et da dooru sölä, zerä biz bileriz, ani bu adam günahker».

25 O cuvap etti: «Günahker mi, bän bilmeerim. Bir iş bilerim, ani köördu da şindi görerim».

26 Ozaman sordular: «Ne yaptı O sana, nesoy açtı gözlerini?»

27 «Demin söledim sizä, da seslämediniz. Neçin taa bir sıra işitmää isteersiniz? – cuvap etti o. – Beki siz dä isteersiniz olmaa Onun üürenicileri?»

28 Onnar onu azarladılar da dedilär: «Sän Onun üürenicisiysin, ama biz Moiseyin üürenicileriyiz.

29 Bileriz, ani Allah lafetti Moiseylän, ama bu Adamı bilmeeriz, neredän O».

30 «Şaşılacak iş bu! – dedi adam, ani edendi görmäk. – Siz bilmeersiniz, neredän O, ama O açtı benim gözlerimi.

31 Bileriz, ani Allah seslämeer günahkerleri, ama kim korkêr Allahtan da yapêr Onun istediini, onu Allah sesleer.

32 Nezamandan kuruluydu dünnä, işidilmedi, ki birkimsey açsın duumaktan köör adamın gözlerini.

33 Eer olmayaydı O Allahtan, yapamayaceydi bişey».

34 «Sän duumuşun büs-bütün günahta da isteersin üüretmää bizi mi?» – cuvap etti onnar da kooladılar onu dışarı.

Köör duhçasına

³⁵ İisus işitti, ani uurattılar onu dışarı, da, açan buluştu onunnan, sordu: «İnanêrsın mı Adam Ooluna*?»

³⁶ O cuvap etti: «Saabi, Kimdir O, ki inanayım Ona?»

³⁷ İisus dedi: «Sân Onu görersin, O, Kim seninnän lafeder, O Kendisi».

³⁸ «İnanêrim, Saabi!» – cuvap etti da baş iiltti İisusa.

³⁹ İisus dedi: «Bän geldim bu dünneyä daava için, ki onnar, kim görmeerlär, görsünnär, ama görennär köör olsunnar».

⁴⁰ Fariseylerdän bir boyu, angıları Onun yanındaydılar, açan işittilär bu lafları, dedilär: «Çıkêr, ani biz dä köörüz?»

⁴¹ «Olaydınız köör, olmayaceydı günahınız, ama çünkü deersiniz, ani görersiniz, onuştan günah kalêr sizin üstünüzä».

Güdücü hem sürü

10 Dooru, dooru söleerim sizä, kim koyunnarın auluna girmeer kapudan, ama atlêêr başka erdän, o hırsız hem haydut.

² Kim girer kapudan, odur koyunnarın güdücüsü.

³ Kapuda duran açêr kapuyu, da koyunnar tanıyêrlar güdücünün sesini. O çaarêr herbir koyunu adınca da dışarı çıkarêr.

⁴ Açan çıkardı hepsi koyunnarını, sora gider onnarın önü sora, koyunnar da gellerlär onun ardına, zerä tanıyêrlar sesini.

⁵ Yabancınnın ardına gitmeerlär, ondan kaçêrlar, zerä tanımêêrlar yabancınnın sesini».

⁶ İisus söledi bu örnää onnara, ama onnar annamadılar, ne iş için o lafedärdi.

⁷ İisus enidän lafetti: «Dooru, dooru söleerim sizä, ani Bänim koyunnarın kapusu».

⁸ Hepsi, kim geldi Bendän öncä, onnar hırsız hem haydut. Koyunnar da onnarı seslämedilär.

⁹ Bänim kapu. Eer birkimsey girirseydi Benim aşırı, olacek kurtulmuş, girecek hem çıkacak da otlayacak kendinä bulacek.

¹⁰ Hırsız geler salt çalmaa, öldürmää hem yok etnä. Bän geldim, ki koyunnarın taşkınnıktan yaşamakları olsun.

¹¹ Bän – ii güdücüyüm. İi güdücü verer yaşamasını koyunnarı için.

¹² Ama yanaşık adam, kim diil güdücü, hem kim diil koyunnarın çorbacısı, açan görer yabancıyı gelêrkän, brakêr koyunnarı da kaçêr, yabancı da, onnarı kapıp, daadêr.

¹³ O adam kaçêr, zerä o yanaşık, onun kasaveti yok koyunnar için.

¹⁴ Bän – ii güdücüyüm. Bän tanıyêrım koyunnarımı, onnar da tanıyêrlar Beni,

¹⁵ nicä Boba tanıyêr Beni, Bän dä tanıyêrım Bobayı. Bän vererim yaşamamı koyunnarım için.

¹⁶ Bendä var başka koyunnar da, ani diil bu auldan. Onnarı da läözüm getireyim. Onnar sesleyecekler Benim sesimi. Ozaman olacek bir sürü hem bir güdücü.

¹⁷ Boba sever Beni, zerä Bän vererim yaşamamı, enidän geeri alayım deyni.

¹⁸ Kimsey onu zorlan almêêr Bendän, ama Bän Kendi istediimdän vererim. Var kuvedim vereyim hem var kuvedim geeri alayım. Bu sımarlamayı Bän kablettim Benim Bobamdan».

¹⁹ Bu laflardan sora enidän başladı kavga iudeylär arasında.

²⁰ Çoyu onnardan deydilär: «On da var fena duh, O bir deli. Neçin sesleersiniz Onu?»

²¹ Başkaları deydilär: «Bu laflar diil fena duhlu adamın lafları. Var mı nasıl bir fena duh açsın köörlerin gözlerini?»

İisusa karşı duşmannık artêr

²² Ozaman oldu İerusalimdä yortu Ayoz binanın açılmasının anılması için. Kışındı.

²³ İisus gezinärdi Ayoz binanın aulunda, Solomonun kolonadasında.

²⁴ İudeylär Onu sardılar da dedilär: «Nezamanadan koyacan düşünmeyä bizi? Sölä açık bizä, Sänsin mi Hristos?»

²⁵ İisus cuvap etti: «Bän söledim sizä, ama siz inanmêêrsınız. O işleri, ani yapêrım Bobamın adına, onnar saatlık ederlär Benim için.

²⁶ Ama siz inanmêêrsınız, zerä diilsiniz Benim koyunnarımdan, /nicä söledim sizä/.

²⁷ Benim koyunnarım sesleerlär Benim sesimi. Bän tanıyêrım onnarı, onnar da gellerlär Benim ardıma.

²⁸ Bän vererim onnara diveç yaşamak, onnar hiç bir vakıt kaybelmeyecekler. Kimsey kapamayacak onnarı Benim elimdän.

²⁹ Benim Bobam, ani verdi onnarı Bana, O hepsindän taa büük. Kimsey yok nicä kapsın onnarı Benim Bobamın elindän.

³⁰ Bän hem Boba biriz».

³¹ İudeylär enidän taş aldılar, taşlan ursunnar Ona.

³² İisus dedi: «Çok ii işlär gösterdim sizä Bobamdan. Bu işlerin angısı için isteersiniz Beni taşlan düümää?»

³³ İudeylär cuvap ettilär: «Bakmêêrız bir ii iş için taşlan Seni düümää, ama Allahı kötölemäk için, zerä Sän adamsın, ama Kendini Allah yapêrsın».

³⁴ İisus dedi: «Diil mi yazılı sizin zakonunuzda: „Bän dedim: siz alahlarımsız“?»

³⁵ Allah onnara dedi „allahlar“, kimä yolladı sözünü. Olmaz Ayoz Yazı bozulsun.

³⁶ Böleysä, Bän, Kimi Boba ayozladı da yolladı dünneyä, sizin lafınıza görä çıkêr, ani kötöleerim Allahı, salt onuştan, ani dedim: „Allahın Ooluyum“.

³⁷ Eer yapmarsaydım Benim Bobanın işlerini, ozaman inanmayın Beni.

³⁸ Ama yaparsaydım, ozaman, eer inanmarsaydınız da Beni, inanın baarlem işleri. Ozaman annayaceınız hem bileceniz, ani Boba Bendä, Bän dä Onda».

³⁹ Onnar enidän baktılar tutsunnar Onu, ama O kurtuldu onnarın elindän.

⁴⁰ İisus enidän gitti İordanın öbür tarafına, neredä İoan öncä vaatiz edärdi, da kaldı orada.

⁴¹ Çoyu gelärdilär Ona da deydilär: «İoan yapmadı bir dä nişan,

* 9:35 Adam Ooluna: kimi tekstlerdä «Allahın Ooluna».

ama hepsi, ne söledi İoan bu adam için, aslı çıktı».

⁴²Çoyu inandılar Ona orada.

Lazar öler

11 Vardı bir hasta adam, adı Lazar, Vifaniya küüyündän, neredändi Mariya hem kızkardaşı Marfa.

²Mariya o karıydı, ani yaaladı Saabiye ii kokuluklan da sildi ayaklarını kendi saçlarınnan. Hasta Lazar Mariyanın kardaşıydı.

³Bu kızkardeşler yolladılar, sölesinnär İsus: «Saabi, kimi Sän seversin, hastalandı».

⁴İsus, açan işitti bu haberi, dedi: «Bu hastalık diil ölümä deyni, ama Allahın metinnii için oldu, ki bunun aşırı Allahın Oolu metinnensin».

⁵İsus sevärdi Marfayı, onun kızkardaşını hem Lazarı.

⁶Açan işitti, ani Lazar hasta, taa iki gün oyalandı orada, neredä bulunardı.

⁷Sonda dedi ürenicilerinä: «Haydiyin, dönelim İudeya erlerinä!»

⁸«Üredici, şindi diil çoktan iudeylär Seni bakardılar öldürmää taşlan, Sän dä geeri dönersin orayı mı?» – dedi ürenicilär.

⁹İsus cevap etti: «Bir gündä diil mi oniki saat? Kim gezer gündüz, o sürçmeer, zerä görer bu dünneyin aydınını,

¹⁰ama kim gezer gecä, o sürçer, zerä onda yok aydınık».

¹¹Bu laflardan sora dedi: «Lazar, bizim dostumuz, uyudu, ama Bän giderim, uykudan uyandırırım onu».

¹²Ürenicilär dedilär: «Saabi, eer uyuyarsaydı, alıñacak».

¹³İsus lafettiği onun ölümü için, ama onnar sandılar, ani lafeder hakına uyku için.

¹⁴Ozaman İsus açık söledi: «Lazar öldü.

¹⁵Bän sevinerim, ani yoktum orada, ki inanasınız. Haydiyin, gidelim ona».

¹⁶Ozaman Foma, angısına dener İkiiz, dedi kalan ürenicilerä: «Haydiyin, gidelim biz dä Onunnan ölelim».

İsus iilendirer

Lazarın kızkardeşlerini

¹⁷Açan geldi İsus, annadı, ani Lazar dört gün şindän sora mezar içindä.

¹⁸Vifaniya küüyü yakındı İerusalim kasabasına, uzaklı bir onbeş stadi*.

¹⁹Çoyu iudeylerdän geldiylär Marfaya hem Mariyaya, ki iilendirinnär onnari kardaşın ölümü için.

²⁰Açan işitti Marfa, ani İsus geller, çıktı Ona karşı, ama Mariya kaldı içerdä.

²¹Marfa dedi İsus: «Saabi, eer Sän olaydın burada, ölmeyeceydi benim kardaşım!»

²²Ama şindi bilirim, ani ne isteyeçän Allahtan, O verecek Sana».

²³İsus dedi: «Senin kardaşın dirilecek».

²⁴Marfa dedi: «Bilerim, ani dirilecek bitki gündä, ölümlerin dirilmesindä».

²⁵İsus dedi: «Bänim dirilmäk hem yaşamak. Kim inanêr Bana, eer ölüseydi dä, hep okadar yaşayacak.

²⁶Kim Bana yaşarken inanêr, o hiç ölmeyecek. İnanêrsın mı sän bunu?»

²⁷Marfa dedi Ona: «İnanêrım, Saabi, ani Sänsin Hristos, Allahın Oolu, Angısı lääzımdı gelsin bu dünneyä».

²⁸Açan dedi bu lafları, gidip, saklı çardı kızkardaşını da dedi: «Üredici burada, O çaarêr seni».

²⁹Mariya işittii gibi bunu, hızlı kalktı da çıktı İsus karşı.

³⁰İsus küü içinä taa girmediydi, O durardı hep orada, neredä karşı etti Onu Marfa.

³¹İudeylär, ani içerdä bulunardılar Mariyaylan bilä da iilendirärdilär onu, görüp, ani o hızlı kalktı da çıktı dışarı, gittilär onun ardına. Sandılar, ani o gider mezara, aalamaa.

³²Mariya, açan etişti orayı, neredeydi İsus, görüp Onu, düştü Onun ayaklarına da dedi: «Saabi, eer Sän olaydın burada, ölmeyeceydi benim kardaşım».

³³Açan İsus gördü onu aalarkan hem iudeyleri, ani geldilär onunnan, gücündi canında da kahırlandı.

³⁴Sora sordu: «Neredä onu koydunuz?» «Saabi, – cevap ettilär onnar, – gel da gör».

³⁵İsus aalardı.

³⁶Ozaman iudeylär dedilär: «Ya bak, O ne sevärdi onu!»

³⁷Ama kimisi onnardan dedilär: «O, ani açtı köörların gözlerini, ne yoktu mu nicä yapsın, ki bu adam da ölmesin?»

Lazar diriler ölüdän

³⁸Sora İsus, ölä kahırlı, geldi mezara. Mezar bir laamdı, aazına da bir taş koyuluydu.

³⁹«Aktarın taşı bir tarafa», – dedi İsus. Marfa, ölünün kızkardaşı, dedi: «Saabi, o bet kokêr, zerä şindän sora dört gün, nicä öldü».

⁴⁰İsus dedi: «Bän sana sölämedim mi, ani eer inanarsaydın, göreçän Allahın metinnini?»

⁴¹Aktardılar taşı /laam aazından, neredeydi ölü/. İsus, kaldırıp bakışını gökâ, dedi: «Boba, şükür ederim, ani işittin Beni».

⁴²Bilerim, ani her zaman işidersin Beni, ama bunu deerim bu insan için, ani burada durêr, ki onnar inansınnar, ani Sän Beni yolladın».

⁴³Bu laflardan sora baardı büyük seslän: «Lazar, çık dışarı!»

⁴⁴Ölü çıktı, elleri hem ayakları baalı bezlärän, suratı da sarılı peşkirlän. İsus dedi: «Çözün onu, da gidäbilsin».

İsus karşı neet

⁴⁵Çoyu iudeylerdän, angıları geldiylär Mariyaya, görüp ne yaptı İsus, inandılar Ona.

⁴⁶Ama kimisi gittilär fariseylerä da söledilär, ne yaptı İsus.

⁴⁷Ozaman büyük popazlar hem fariseylär topladılar Sinedrionu da dedilär: «Ne yapalım? Bu Adam yapêr çok meraklı nışan».

⁴⁸Eer brakarsak ölä Onu, hepsi Ona inanaceklar, gelecek romalılar da telef edeceklar hem bizim ayoz eri, hem milletimizi».

⁴⁹Birisi onnardan, Kayafa, angısı o yıl baş popazdı, dedi: «Siz bişey bilmeersiniz».

⁵⁰Annamêrsınız, ani taa islää sizin için, bir adam ölsün hepsi insan için, nekadar hepsi insan kayıba kalsın?»

⁵¹Bu lafı o sölämedi kendindän, ama çünkü o yıl baş popazdı, prokluk etti, ani İsus lääzım ölsün hepsi iudey milleti için,

* 11:18 Onbeş stadi – 2,8 kilometra.

⁵² da diil sade bu millet için, ama toplasın bireri hepsi daalmış Allahın uşaklarını.

⁵³ O gündän sora neetlendir, ki öldürsünnär Onu.

⁵⁴ Onun için İsus gezmärdi açıkta iudeylär arasında. Gitti oradan bir erä, ani yakın çola, bir kasabaya, adı Efraim, da orada kaldı üürenicilerinnän.

⁵⁵ İudeylerin Paskellä yortusu yaklaşırdı. Çok insan dolaydan geldilər İerusalimä Paskelledän ileri, paklansınnar deyni.

⁵⁶ Onnar aarardılar İsusu da biribirinä sorardılar Ayoz binada: «Ne deersiniz, hiç gelmeyecek mi O yortuya?»

⁵⁷ Ama büyük popazlar hem fariseylär sımardıydılar, ani kim anlayacak, neredä İsus, haberlesin onnara, ki onnar tutsunnar Onu.

Mariya yaalêr İsusu

12 Altı gün Paskelledän ileri İsus geldi Vifaniya küüyünä, neredä yaşardı Lazar, angısını diriltti ölüdän.

² Orada hazırlandı konuş Onun için. Marfa izmet edärdi, Lazar da onnardan birisiydi, kim İsuslan bilä sofradaydı.

³ Mariya aldı bir funt* pek paalı yaa, temiz nard kokulu, yaaladı İsusun ayaklarını da saçlarınnan silärdi. Bütün içersi doldu gözäl nard kokusundan.

⁴ Üürenicilerdän birisi, İuda İskariot, /Simonun oolu,/ angısı sora sattı İsus, dedi:

⁵ «Neçin satılmadı bu yaa üçüz dinara, da para verilsin fukaaralara?»

⁶ Bölä lafetti, diil ani canı acıyardı fukaaralar için, ama ani hırsızdı. O tutardı keseyi da çalardı o gümüşlerdän, ani toplanardı.

⁷ İsus cuvap etti: «Gücendirmä karıyı, o bunu /läüzımdı/ korusun Benim gömülmäm için.

⁸ Fukaaralar her zaman sizinnän olaceklar, ama Bän her zaman olmayacam».

⁹ Çoyu iudeylerdän annadılar, ani İsus Vifaniya küüyündä, da geldilər orayı, diil sade İsus görmä, ama Lazarı da, angısını ölüdän diriltti.

¹⁰ Büyük popazlar neetlendir, Lazarı da öldürsünnär.

¹¹ Zerä çoyu iudeylerdän, onun beterinä, gidip, İsus inanardılar.

İsus girer İerusalimä

¹² İkinci günü bir sürü insan, ani geldiylär yortuya, açan işittilər, ani İsus geler İerusalimä,

¹³ aldılar palma dalları da çıktılar İsus karşı, baarak: «Osanna**, iisözlenmiş olsun Allahın adına Gelän, İzrailin Padişahı!»

¹⁴ İsus buldu bir eşek, pindi ona atlı, nicä var yazılı:

¹⁵ «Korkma Sionun kızı***, senin Padişahın sana gelecek atlı bir eşek kodu üstündä».

¹⁶ Üüreniciler baştan bunnarı anamadılar, ama ondan sora, açan İsus metinnendi, aklına getirdilər, ani bölä Onun için yazılı, da onuştan insan Ona bunu yaptı.

* 12:3 1 funt – 0,33 kilogram. ** 12:13 Osanna – selännemäk lafı, annaması «şindi kurtar». *** 12:15 Sionun kızı – İerusalimin insanı.

¹⁷ O insan, ani İsuslandı, açan O Lazarı diriltti ölüdän, saatlık edärdi bunun için.

¹⁸ İnsan onuştan çıktı İsus karşı, zerä işitti, ani yaptı bu nişanı.

¹⁹ Fariseylär lafedärdilər biri-birinnän: «Görersiniz mi, nicä bişey etiştirmeersiniz? Bak, bütün dünnä Onun ardına gider!»

İsus haberleer Kendi ölümü için

²⁰ Onnarın, kim geldi İerusalimä baş iiltmää, vardı birkaç urum aralarında.

²¹ Onnar yaklaştılar Filipä, angısı Galileyanın Vifsaida kasabasındandı, da dedilər ona: «Çorbacı, isteeriz görelim İsus».

²² Filip gitti da söledi Andreyä. Onnar ikisi geldilər da söledilər İsus.

²³ İsus cuvap etti onnara: «Geldi saat, ki Adam Oolu metinnensin.

²⁴ Dooru, dooru söleerim sizä, ani booday toomu, ani, düşüp erä, ölmärseydi, yalnız kalêr. Ama ölmärseydi, çok bereket getirer.

²⁵ Kim sever kendi canını, o kaybeder onu. Ama kim paa koymêr kendi canına bu dünnedä, onu koruyup, deveç yaşamak edener.

²⁶ Eer birkimsey istärseydi izmet etmää Bana, gelsin ardıma. Neredä Bän olacam, orada olacek Benim izmetkerim dä. Eer birkimsey izmet edärseydi Bana, Boba ona saygı sürecekle.

²⁷ Şindi Beni kahır bastı. Ne deyim Bän? Deyim: „Boba, kurtar Beni bu acı zamandan“? Ama Bän bunun için geldim!

²⁸ Boba, metinnä Sän Kendi adını!» Ozaman göktän işidildi bir ses, ani dedi: «Metinnedim hem metinneyecäm dä!»

²⁹ İnsannar, ani orada durardı, işittilər bu sesi da dedilər: «Gök gürlüdedi!» Başkaları dedilər: «Bir angil Onunnan lafetti!»

³⁰ İsus cuvap etti: «Bu ses işidildi diil Benim için, ama sizin için.

³¹ Şindi daava olêr bu dünneyä, şindi bu dünneyin çorbacısı* uuradı dışarı.

³² Açan kaldırılacam yukarı bu erdän, çekecäm hepsi insanı Kendimä.

³³ Bu laflarlan gösterdi, nesoy ölümnän läüzımdı ölsün».

³⁴ İnsan cuvap etti: «Biz işittik Zakondan, ani Hristos yaşayacak deveç. Nasıl var nicä deyäsın, ani Adam Oolu kaldırılacak, hem kim bu Adam Oolu?»

³⁵ İsus dedi onnara: «Aydınnık taa bir parça vakıt sizinnän olacek. Gezin, nekadar aydınnık sizinnän, sizi karannık kaplamasın deyni. Kim gezer karannıkta, bilmeer, nereyi gider.

³⁶ Nekadar vakıt aydınnık sizinnän, inanın aydınnı, aydınnın oolları olasınz deyni». İsus söledi bu lafları, sora gitti da saklandı onnardan.

İudeylerin inansızlı

³⁷ İsus yaptı çok nişannar onnarın önündä, ama onnar hep okadar inanmardılar Ona,

³⁸ tamannansın deyni prorok İsaanın sözü, ani dedi: «Saabi, kim inandı bizim nasaatımız? Kimä açıldı Allahın kuvedı?»

* 12:31 Bu dünneyin çorbacısı – şeytan.

³⁹ Onuştan inanamadılar, zerä İsa-ya taa dedi:

⁴⁰ «Allah onnarın gözlerini köör etti, üreklerini çetinetti, ki görme-sinnär gözlerinnän, annamasinnär üreklerinnän da dönmesinnär Bana, ki ahştırayım onnarı».

⁴¹ İsa-ya söledi bu işleri, zerä gör-dü İsusun metinniini da lafetti Onun için.

⁴² Bakmayarak buna, çoyu artık zaabitlerdän da İsusua inandılar, ama fariseylär beterinä açık sölämedilär, ki uuratmasinnär onnarı sinago-gadan.

⁴³ Zerä taa çok sevdilär insan-dan metinnii, nekadar Allahtan me-tinnii.

⁴⁴ İsus büyük seslän dedi: «Kim inanêr Bana, o inanmêêr Bana, ama inanêr Ona, Kim Beni yolladı.

⁴⁵ Kim görer Beni, görer Onu, Kim Beni yolladı.

⁴⁶ Bän geldim olmaa aydınnık bu dünnedä, kim inanecek Bana, kal-masın karannıkta deyni.

⁴⁷ Eer birkimsey işidärsedydi Benim sözlerimi da tamannamarsaydı, ona Bän daava kesmeerim, zerä Bän gelmedim daava kesmää dünneyä, ama kurtarmaa.

⁴⁸ Kim atılêr Bendän hem kablet-meer Benim sözlerimi, ona var kim daava kessin. O söz, ani söledim, daava kesecek ona bitki gündä.

⁴⁹ Neçinki Bän lafetmedim Ben-dän Kendimdän, ama Boba, ani yol-ladı Beni, Kendisi sınırladı, ne sö-leyim hem ne lafedeyim.

⁵⁰ Bilerim, ani Onun sınırlama-sı – diveç yaşamak. Onun için, ne lafederim, lafederim nicä Bana Boba sınırladı».

*İsus yıkêêr
üürenicilerin ayaklarını*

13 Paskellä yortusundan ileriy-di. İsus bilärdi, ani geldi va-kıt, gitsin bu dünnedän Bobasına da, çünkü sevdi kendikilerini, angıları vardı bu dünnedä, gösterdi, ani se-ver onnarı bitkiyädän.

² Yortu sofrasında diavol koyduy-du Simon İskariotun oolunun İuda-nın üreenä neeti, ki satsın Onu.

³ İsus, Angısı bilärdi, ani Boba hep-sini verdi Onun elinä, hem Kendisi Allahtan çıkıp-geldi da Allaha döner,

⁴ kalktı sofradan, soyundu üst ru-balarını, aldı bir peşkir da kuşandı onunnan,

⁵ sora su döktü tekneyä da başladı yıkamaa üürenicilerin ayaklarını hem silmää peşkirlän, ani kuşalıydı.

⁶ Ačan yaklaştı Simon Petriyä, Pet-ri dedi: «Saabi, Sän mi acaba yıka-yasın benim ayaklarımı?»

⁷ Cuvap etti İsus ona: «Ne yapê-rım, sän şindi annamêêrsın, ama an-nayacan sora».

⁸ Petri dedi: «Bir sıra bilä yıka-mayacan benim ayaklarımı!» İsus cuvap etti: «Eer Bän yıkamarsay-dım senin ayaklarını, ozaman olma-yacak payın Benimnän».

⁹ «Saabi, diil sade ayaklarımı, ama ellerimi dä, başımı da!» – dedi Si-mon Petri.

¹⁰ İsus dedi: «Yıkanmışların lää-zım salt ayakları yıkanıl-sın, onnar heptän pak. Siz dä paksınız, salt diil hepsiniz».

¹¹ Zerä bilärdi, kim satacak Onu, onuştan dedi: «Diilsiniz hepsiniz pak».

¹² Ayaklarını yıkadıktan sora eni-dän giidi rubasını da, erleşip erinä,

dedi onnara: «Annêêrsınız mı, ne yaptım Bän sizä?»

¹³ Siz Bana „Üüredici“ hem „Saa-bi“ deersiniz, dooru söleersiniz, zerä Bän hakına öläyim.

¹⁴ Çünkü Bän, Saabiniz hem Üüre-diciniz, yıkadım sizin ayaklarınızı, siz dä lääzım yıkayasınız biri-birini-zin ayaklarınızı.

¹⁵ Zerä Bän gösterdim sizä örnek, ki siz dä yapasınız, ne Bän sizä yaptım.

¹⁶ Dooru, dooru söleerim sizä, ani çırak diil taa büyük kendi çorbacısından, hem yollanmış olan – yollayandan.

¹⁷ Çünkü bunnarı bilerseniz, ne mutlu olaceniz, tamannarsaydınız.

İsus satıcıyı açtı

¹⁸ Lafetmeerim hepsiniz için. Bän bilerim onnarı, kimi ayırdım, ama lääzım tamannansın Ayoç Yazılar, ani deer: „O, kim ekmeemi iyer, o tepmeledi Beni“.

¹⁹ Söleerim sizä, taa olmadıyan, ki açan olacak, inanasınız, ani Bänim.

²⁰ Dooru, dooru söleerim sizä: kim kableder onu, kimi Bän yollêêrim, o Beni kableder. Kim kableder Beni, o kableder Onu, Kim Beni yolladı».

²¹ Ačan İsus söledi bu lafları, güç-lendi da, açık lafedip, dedi: «Dooru, dooru söleerim sizä, ani sizdän birisi Beni satacak».

²² Üürenicilär baktılar biri-birinä da annamadılar, kimin için lafeder.

²³ Üürenicilerdän birisi, angısını sevärdi İsus, oturardı sofrada, anık İsusun kucaana.

²⁴ Simon Petri ona yaptı nışan, ki sorsun, kimin için laf gider.

²⁵ Bu üürenici, angısı anıktı İsu-sun güüsünä, sordu: «Saabi, kimdir o adam?»

²⁶ İsus cuvap etti: «O, kimä vere-cäm bu bukayı, ani banacam». Sora, banıp bukayı, verdi Simon İskario-tun ooluna İudaya.

²⁷ Ačan İuda aldı bukayı, şeytan girdi ona. İsus dedi: «Ne yapacan, tez yap».

²⁸ Kimsey onnardan, ani oturur-dular sofrada, annamadılar, neçin dedi bu lafları.

²⁹ Kimisi sanardı, çünkü İuda ta-şıyardı keseyi, İsus istedi ona de-mää: «Satın al, ne lääzım bizä yortu için, eki ver bişey fukaaralara».

³⁰ İuda, açan aldı bukayı, hızlı çıktı dışarı. Gecä olmuştu.

Eni sınırlamak

³¹ İuda dışarı çıktıktan sora İsus dedi: «Şindi metinnendi Adam Oolu, Allah da metinnendi Onda.

³² Çünkü Allah metinnendi Onda, ozaman Allah da metinneyecek Onu Kendindä. Hiç oyalanmadaan me-tinneyecek.

³³ Uşacıklarım! Az vakit buluna-cam sizinnän, arayacınız Beni, da nicä söledim iudeylärä, hep ölä şindi söleerim sizä: nereyi giderim Bän, siz gelämeyeceğiniz.

³⁴ Vererim sizä bir eni sınırlamak: Sevin biri-birinizi. Nicä Bän sevdim sizi, ölä siz dä sevin biri-birinizi.

³⁵ Butürlü hepsi tanıyacaklar, ani siz Benim üürenicilerimsiniz, eer se-värseydiniz biri-birinizi».

*İsus haberleer
Petri'nin atılması için*

³⁶ «Saabi, nereyi gidersin?» – sor-du Simon Petri. İsus cuvap etti: «Ne-reyi giderim, sän şindi yok nicä gelä-sin Benimnän, ama sora gelecän».

³⁷ «Saabi, neçin yok nicä şindi gideyim Seninnän? Bän kayılım vereyim canımı da Senin için», – dedi Petri.

³⁸ İsus cevap etti: «Verecän canını mı Benim için? Dooru, dooru söyleirim sana, horoz ötüncä, sän üç kerä atılacan Bendän.

İsus Bobaya dooru yol

14 Kahırlanmayın. İnanın Allaha hem inanın Bana.

² Benim Bobamın evindä var çok oda. Eer ölä olmaydı, söyleyeceydim sizä. Bän giderim hazırlayım sizä er.

³ Açan gidecäm da hazırlayacam er, sora gelecäm dä alacam sizi yanına, ki olasınız siz dä orada, neredeyim Bän.

⁴ Ama nereyi giderim, orayı yolu bilersiniz».

⁵ «Saabi, bilmeemiz, nereyi gidersin, hem nasıl var nicä bilelim yolu orayı?» – dedi Foma.

⁶ İsus cevap etti: «Bänim yol, asıllık hem yaşamak. Bensiz kimsey Bobaya gelmeer.

⁷ Eer tanıyaydınız Beni, ozaman tanıyaceydınız Benim Bobamı da. Bütündän ötää siz tanıyêrsınız hem görersiniz Onu».

⁸ «Saabi, göster bizä Bobayı, da bu bizä etär», – dedi Filip.

⁹ İsus dedi ona: «Bunca vakıt Bän sizinnänim, da sän, Filip, tanımeêrsın mı Beni? Kim gördü Beni, o gördü Bobayı. Nesoy deersin sän: „Göster bizä Bobayı“?

¹⁰ İnanmeêrsın mı, ani Bän Bobadayım, Boba da Bendä. Bu sözleri,

ani söyleirim Bän sizä, sölämeerim Bendän Kendimdän, ama Boba, ani bulunêr Bendä, yapêr Kendi işlerini.

¹¹ İnanın Beni, ani Bän Bobadayım, Boba da Bendä. Eer inanmarsaydınız Beni, inanın baarlem o işleri.

¹² Dooru, dooru söyleirim sizä, ani kim inanêr Bana, yapacak hep bu işleri, ani yapêrım Bän. Yapacak taa büyük işlär dä, nekadar bunnar, zerä Bän giderim Bobaya.

¹³ Ne dä isteyeceniz Benim adıma, yapacam, ki Boba metinnenmiş olsun Oolunda.

¹⁴ Eer istärseydiniz bişey Benim adıma, Bän yapacam.

İsus adêêr Ayoz Duhu

¹⁵ Eer sevärseydiniz Beni, ozaman tamannayın Benim sımarladıklarımı.

¹⁶ Bän yalvaracam Bobaya, da verecek sizä başka İlendirici*, Angısı kalacak sizinnän divecinä,

¹⁷ Aslılık Duhunu, Angısını dünnä kabledämeer, zerä görmeer hem tanımeêr Onu, ama siz tanıyêrsınız, zerä O sizinnän bulunêr hem sizdä olacak.

¹⁸ Brakmayacam sizi üüsüz, gelecäm sizä.

¹⁹ Taa biraz kaldı, da dünnä artık Beni görmeyecek, ama siz göreceğiniz, çünkü Bän yaşêêrım, siz dä yaşayacaksınız.

²⁰ O günü tanıyacaksınız, ani Bän Bobadayım, siz dä Bendäysiniz, Bän dä sizdeyim.

²¹ Kim kableder Benim sımarlamaklarımı hem tamannêêr, o Beni sever. Kim sever Beni, sevilmiş olacak

Benim Bobamdan. Bän dä onu sevecäm, da Kendim ona gösterilecäm».

²² İuda, diil İskariot, dedi: «Saabi, nasıl var nicä Sän bizä gösteriläsin da dünneyä gösterilmeyäsin?»

²³ Dooru cevap etti İsus: «Kim sever Beni, o tamannêêr Benim sözüümü. Bobam da onu sever, biz ona gelecez da barabar yaşayacez.

²⁴ Kim sevmeer Beni, o tamannamêêr Benim sözlerimi. Bu söz, ani işidersiniz, diil Benim, ama Bobanın, ani Beni yolladı.

²⁵ Söledim sizä bu işleri, nekadar vakıt bulunêrım sizinnän.

²⁶ İlendirici, Ayoz Duh, angısını yollayacak Boba Benim adıma, üürecez sizi hem aklımıza getirecek hepsini, ne Bän söledim.

²⁷ Sizä usluluk brakêrım, Benim usluluumu sizä vererim. Vermeerim, nicä verer usluluk bu dünnä. Kahırlanmayın hem korkmayın.

²⁸ İşittiniz, ne söledim sizä: „Giderim da sora gelecäm sizä“. Eer seväydiniz Beni, ozaman sevineceydiniz, ani Bän giderim Bobaya, zerä Boba taa büyük Bendän.

²⁹ Söledim bunnarı şindi, taa olmadıyan, ki açan olacak, siz inanasınız.

³⁰ Artık çok lafetmeyecäm sizinnän, zerä gelir bu dünneyin çorbacısı. Onun yok kuvedi Benim üstümä.

³¹ Ama dünnä lääzım bilsin, ani Bän severim Bobayı, onuştan hepsini yapêrım, nicä Bana sımarladı Boba. Kalkın, gidelim buradan.

Baa çotuu hem çibıklar

15 Bän – hakına baa çotuu, Benim Bobam – baacı.

² Herbir çibık, ani üzüm yapmêêr Bendä, onu keser, ama herbir çibık,

ani üzüm yapêr, onu paklêêr, ki yapısın taa çok üzüm.

³ Şindi siz paklandınız o sözlän, ani Bän sizä söledim.

⁴ Kalın Bendä, Bän dä kalacam sizdä. Nicä baa çıbı yok nasıl kendiliindän getirsin üzüm, eer kalmarsaydı çotukta, hep ölä siz dä, eer kalmarsaydınız Bendä.

⁵ Bän – baa çotuuuyum, siz – çıbıklarsınız. Kim kalêr Bendä, hem kimdä kalêrım Bän, o yapêr çok üzüm. Bensiz bişey yapamêêrsınız.

⁶ Eer birkimsey kalmarsaydı Bendä, o uuradılêr dışarı da, nicä bir baa çıbı, kuruyêr. Bu çıbıkları toplêêrlar da, ateşä atıp, yakêrlar.

⁷ Eer kalarsaydınız Bendä, Benim sözlerim dä kalarsaydılar sizdä, ozaman ne istärseydiniz, isteyin, da verilecek sizä.

⁸ Eer yaparsaydınız çok üzüm, bunnann Benim Bobam olacek metinnenmiş, da butürlü olacanız Benim üürenicilerim.

⁹ Nicä Beni sevdi Bobam, ölä sevdim Bän dä sizi. Kalın Benim sevgiliimdä.

¹⁰ Eer tamannarsaydınız Benim sımarlamaklarımı, kalarsınız Benim sevgiliimdä, nicä Bän tamannadım Bobamın sımarlamaklarını da kaldım Onun sevgiliindä.

¹¹ Söledim bunnarı, ki Benim sevinmeliim sizdä kalsın da sizin sevinmeniz taman olsun.

¹² Budur Benim sımarlamam sizä: seväsınız biri-birinizi, nicä Bän sizi sevdim.

¹³ Yok kimseydä taa büyük sevgi, nekadar o, açan birkimsey verer canını kendi dostları için.

* 14:16 İlendirici – eki «Yardımcı», «Girinnedici», «Üreklendirici».

¹⁴Eer yaparsaydınız, ne Bän sizä sımarlêêrim, ozaman siz Benim dost-larımsınız.

¹⁵Artık demeerim sizä çırak, zerä çırak bilmeer, ne yapêr çorbacısı, ama deerim sizä dost, zerä söledim sizä hepsini, ne Bobamdan işittim.

¹⁶Siz Beni seçmediniz, ama Bän sizi seçtim. Sıraladım, gidip, meyva getirärsiniz, da hojma olsun meyva-nız, ki ne dä isteyeceniz Bobadan Benim adıma, sizä versin.

¹⁷Bunu sımarlêêrim sizä: seväsini-z biri-birinizi.

Dünneyin kinnilii

¹⁸Eer dünnä sizdän azetmärsedy-di, bilin, ani sizdän ileri Bendän azetmedi.

¹⁹Dünnedän olaydımız, dünnä se-veceydi kendikilerini. Ama çünkü diilsiniz dünnedän hem çünkü Bän sizi seçtim dünnä içindän, onun için dünnä sizdän azetmeer.

²⁰Getirin aklınıza sözü, ani söle-dim sizä: „Çırak diil taa büyük, neka-dar çorbacısı“. Çünkü Beni kooladı-lar, sizi dä koolayaceklar, çünkü Benim sözümü tamannadılar, sizin sözlerinizi dä tamannayaceklar.

²¹Hepsini bunnarı yapaceklar sizä Benim adımın beterinä, zerä on-nar tanımêêrlar Onu, Kim Beni yol-ladı.

²²Eer gelmeydim da sölämey-dim onnara, günahları olmayaceydı, ama şindi onnara yok afetmäk gü-nahlarına.

²³Kim azetmeer Bendän, azetmeer Benim Bobamdan.

²⁴Eer yapmayaydım onnarın ara-sında ölä işlär, ani başka kimsey yapmadı, olmayaceydı günahları.

Ama şindi hem gördülär, hem azet-medilär Bendän hem Benim Bo-bamdan,

²⁵tamannansın deyni, ne var ya-zılı onnarın zakonunda: „Hiç bir bi-şeysiz karezlendirilär Bana“.

²⁶Açan gelecek İilendirici, Angı-sını Bän Bobamdan sizä yollaya-cam, Ashlık Duhu, Angısı Bobadan geler, O saatlık edecek Benim için.

²⁷Siz dä saatlık edeceniz, neçinki siz baştan Benimnäsınız.

16 Söledim hepsini bunnarı, ki siz sürçmeyäsınız.

²Uradaceklar sizi sinagogalar-dan. Gelecek artık ölä bir vakıt, açan herkez, kim sizi öldürecek, sanacak, ani bununnan Allaha izmet eder.

³Bölä yapaceklar, zerä tanımadı-lar ne Bobayı, ne dä Beni.

⁴Söledim bunnarı sizä, ki açan gelecek o vakıt, aklınıza getirärsiniz, ani Bän sizä sölediydim bunnarı. Baştan bunnarı sizä sölämedim, ze-rä sizinnän bilä bulunurdum.

Ayoz Duhun işi

⁵Şindi giderim Ona, Kim Beni yolladı, ama sizdän biriniz bilä sor-mêêr: „Nereyi gidersin?“

⁶Ama bu lafların beterinä, ani sö-ledim sizä, kahır bastı sizi.

⁷Ama Bän hakına söleerim sizä, ani taa islää olacek sizin için, ki Bän gideyim, zerä Bän gitmärsedydim, İilendirici gelmeyecek, ama gidär-seydim, yollayacam Onu sizä.

⁸Açan O gelecek, dünneyä aç-a-cek, ne var günah, ne var dooruluk hem nedir Allahın daavası.

⁹Açacak onnarın günahlarını, ze-rä inanmadılar Bana.

¹⁰Açacak dooruluu, zerä Bän gi-derim Bobaya, da Beni şindän sora görmeyeceniz.

¹¹Açacak daavayı, zerä daavaya kesildi bu dünneyin çorbacısı.

¹²Var çok işlär, söyleyim sizä, ama şindi yok nasıl onnara dayanasınız.

¹³Açan gelecek İilendirici, Ashlık Duhu, O doorudacek sizi bütün ashılää, zerä O lafetmeyecek Ken-dindän, ama söyleyecek, ne işidecek, hem bildirecek sizä gelär işleri.

¹⁴O Beni metinneyecek, zerä ala-cek ondan, ne var Bendä, da sizä açacak.

¹⁵Hepsi, ne var Bobada, onnar Benim, onuştan dedim, ani alacek ondan, ne var Bendä, da sizä açacak.

¹⁶Bir parça vakıttan sora artık Beni görmeyeceniz, ama taa bir par-ça vakıttan sora enidän göreceniz, /zerä Bän Bobama giderim/».

Kahırınız sevinmeyä dönecek

¹⁷Açan işittilär bu lafları, kimisi üürenicilerindän dedilär biri-birinä: «Ne isteer bizä demää bu laflarlan, ani bir parça vakıttan sora görmeye-ceniz Beni, sora bir parça vakıttan sora enidän göreceniz, zerä Bän Bo-bama giderim».

¹⁸Ölä ki, onnar sordular: «Nedir bu „bir parça vakıt“, ani O deer? Biz annamêêrız, ne lafeder».

¹⁹İsus annadı, ani onnar isteerlär sorsunnar Ona, onuştan dedi: «Bu-nun için mi çekişersiniz, ani dedim: „Bir parça vakıttan sora görmeye-ce-niz Beni, ama taa bir parça vakıttan sora enidän göreceniz“?»

²⁰Dooru, dooru söleerim sizä, ani aalayacanız hem sızlayacanız, ama dünnä sevinecek. Siz kahırlanace-

nız, ama kahırınız sevinmeyä dö-necek.

²¹Karı, açan geler vakıdı duudur-maa, zeetlener, ama sora, açan duu-durêr bir evlat, zeetlerini unudêr se-vinmektän, ani bir insan duudu bu dünnedä.

²²Hep ölä siz dä şindi kahırlanêr-sınız, ama açan enidän görecäm sizi, sevineceniz. Kimsey sizin sevinme-nizi sizdän alamayacak.

²³O gündä sormayacanız bişey Bana. Dooru, dooru söleerim sizä, ne dä isteyeceniz Benim adıma Bo-badan, verecek sizä.

²⁴Şindiyä kadar bişey istämedi-niz Benim adıma. İsteyiniz, da kab-ledeceniz, ki sizin sevinmeniz ta-man olsun.

Bän ensedim dünneyi

²⁵Bunnarı annattım sizä örneklärlän, ama geler vakıt, açan artık örneklärlän lafetmeyeçäm, ama açık lafedecäm sizinnän Boba için.

²⁶O gündä isteyeceniz Benim adı-ma. Demeerim, ani Bän yalvaracam sizin için Bobaya.

²⁷Boba Kendisi sizi sever, zerä siz sevdiniz Beni da inandinız, ani Allahtan çıkıp, geldim.

²⁸Geldim Bobadan bu dünneyä, şindi brakêrim dünneyi da dönerim Bobaya».

²⁹Üürenicileri dedilär: «Tä, şindi lafedersin açık da hiç lafetmeersin örneklän.

³⁰Şindi annêêrız, ani bilersin hep-sini, da diil läözüm, ki sorsun Sana birkimsey bişey, onuştan inanêrız, ani Allahtan geldin».

³¹İsus cuvap etti: «Şindi inanêr-sınız mı?»

³²Tâ, geler vakit, artık geldi, açan daalışacenz herkeziniz kendi erinä. Beni yalnız brakacenz, ama Bän diilim yalnız, zerä Boba Benimnän.

³³Söledim bunnarı, ki usluluunuz olsun Bendä. Bu dünnedä zeet geçireceniz, ama girginnenin, Bän ense-dim dünneyi!»

İsusun aracılık duası

17 Bu laflardan sora İsus kaldırdı bakışımı gökâ da dedi: «Boba, geldi vakit, metinneyäsin Oolunu, ki Oolun da metinnesin Seni.

²Sän verdin Ona zaabitlik hepsi insan üstünä, ki versin diveç yaşamak hepsinä, kimi Sän verdin Ona.

³Diveç yaşamak budur, ki tanışınar Seni, hakına bir Allahı hem İsus Hristozu, Angısını Sän yolladın.

⁴Bän metinmedim Seni erdä, bitirdim işimi, ne Sän verdin yapayım.

⁵Şindi Sän metinnä Beni, Boba. Ver metinnii, ani vardı Bendä dünneynin kurulmasından ileri.

⁶Açtım Senin adını insanlara, angılarını verdin Bana bu dünnedän. Onnar Seninidi, Sän Bana onnarı verdin, da onnar tamannadılar Senin sözünü.

⁷Şindi tanıdılar, ani hepsi, ne verdin Bana, Sendän geler.

⁸Sözleri, ani verdin Bana, Bän onnara verdim. Onnar kablettilär da hakına tanıdılar, ani Sendän çıkıp, geldim, da inandılar, ani Sän Beni yolladın.

⁹Onnar için dua ederim. Dua etmeerim dünnä için, ama onnar için, angılarını Sän Bana verdin, zerä onnar Senin.

¹⁰Hepsi, kim Benim, onnar Senin dä, hem kim Senin, onnar Benim dä. Bän da onnarlan metinnenmiş oldum.

¹¹Bän şindän sora diilim dünnedä, ama onnar dünnedä kalêrlar, Bän dä Sana gelerim. Ayoz Boba, koru onnarı kendi adınnan, angısını Sän verdin Bana, ki olsunnar birliktä, nicä Biz.

¹²Açan Bän onnarlandım, korudum onnarı Senin adınnan, angısını verdin Bana, göz-kulak oldum, da onnardan birisi bilä kaybelmedi, ondan kaarä, ani läüzüm kaybelsin, ki tamannansın Ayoz Yazı.

¹³Ama şindi Bän Sana gelerim. Bunnarı söleerim taa dünnedä bulunurkan, ki Benim sevinmeliim onnarda tamannansın.

¹⁴Verdim Senin sözünü onnara, ama dünnä azetmedi onnardan, zerä onnar diil bu dünnedän, nicä Bän dä diilim bu dünnedän.

¹⁵Yalvarmêêrim, ki alasin onnarı dünnedän, ama koruyasın kötüdän.

¹⁶Onnar diil dünnedän, nicä Bän dä diilim dünnedän.

¹⁷Ayozla onnarı aslılıklan. Senin sözün aslılık.

¹⁸Nicä yolladın Beni dünneyä, ölä Bän dä yolladım onnarı dünneyä.

¹⁹Bän onnar için Kendimi veririm Sana, ki onnar da kendilerini versinnär Sana aslılıkta.

²⁰Dua ederim diil sade onnar için, ama kalanı için da, angıları onnarın laflarından inanaceklar Bana.

²¹Dua ederim, ki hepsi olsunnar birliktä, nicä Sän, Boba, Bendä, Bän dä Sendä, onnar da olsunnar Bizdä, ki dünnä inanabilsin, ani Sän Beni yolladın.

²²Bän verdim onnara o metinnii, ani Sän verdin Bana olsunnar birliktä, nicä da Biz,

²³Bän onnarda, Sän dä Bendä, ki onnar taman birliktä olsunnar, da dünnä tanışın, ani Sän Beni yolladın hem sevdin onnarı, nicä da Beni sevdin.

²⁴Boba, isteerim, ki orada, neredä Bän olacam, olsunnar Benimnän barabar onnar da, kimi Sän verdin Bana, ki görsünnär Benim metinniimi, ani verdin Bana, zerä Sän Beni sevdin dünneynin kurulmasından ileri.

²⁵Boba, Sän dooruysun. Dünnä Seni tanımadı, ama Bän Seni tanıdım. Onnar da annadılar, ani Sän Beni yolladın.

²⁶Bän Senin adını açtım hem taa açacam da, ki o sevgi, angısınnan Sän Beni sevdin, olsun onnarda, hem Bän dä olayım onnarlan».

İsus tutulêr

18 Bu laflardan sora İsus çıktı dışarı üürenicilerinnän da geçti Kedron deresinin öbür tarafına, neredä vardı bir başçä. İsus hem üürenicileri girdilär bu başçeyä.

²İuda da, angısı sattı İsusı, bilärdi o eri, zerä İsus çok sıra toplanardı üürenicilerinnän orayı.

³İuda aldı bir bölük asker hem bekçileri büyük popazlardan hem fariseylerdän, da geldilär burayı şaflarlan, fenerlêrlän hem silêhlarlan*.

⁴İsus, ani bilärdi hepsini, ne gelecek başına, çıktı onnara karşı da dedi: «Kimi aarêêrsınız?»

⁵Onnar cevap ettilär: «Nazaretli İsusu!» İsus dedi: «Bänim». İuda, satıcı, onnarlan barabardı.

⁶Açan İsus dedi: «Bänim», onnar çekildilär geeri da düştülär erä.

⁷İsus enidän sordu: «Kimi aarêêrsınız?» «Nazaretli İsusu», – cevap ettilär onnar.

⁸İsus dedi: «Söledim sizä, ani Bänim. Çünkü aarêêrsınız Beni, bunnarı brakın, gitsinnär».

⁹Bunu dedi, ki tamannansın söz, ani sölediydi: «Kaybetmedim kimseyi onnardan, ani Sän verdin Bana».

¹⁰Simon Petri çıkardı kılıcı, ani taşıyardı yanında, urdu baş popazın çıraana da kesti onun saa kulaanı. Onun adıydı Malh.

¹¹İsus dedi Petriyä: «Koy kılıcı kılıf içinä. Ne, içmeyecäm mi Bän o filcanı, ani Boba verdi, içeyim?»

İsus Annanın hem Kayafanın önündä

¹²Binbaşı, asker bölüü hem iudeylerin bekçileri tuttular da baaladılar İsusı.

¹³İlkin götürdülär Annana, zerä o Kayafanın kaynatasıydı, angısı o yıl baş popazdı.

¹⁴Kayafa odur, kim akıl verdiydi iudeylerä: «Taa islää, ölsün bir adam hepsi insan için».

¹⁵Ama Simon Petri gidärdi İsusun ardına, hem öbür üürenici da. Öbür üürenici tanışardı baş popazlan. O girdi İsuslan barabar baş popazın aulu içinä.

¹⁶Petri kaldı dışanda, tokatlar yanında. Öbür üürenici, ani tanışardı baş popazlan, çıktı dışarı, lafetti tokatlarda bekçi karıylan da geçirdi Petriyi içyanına.

¹⁷Tokatlarda bekçi karı dedi Petriyä: «Diilsin mi sän da bu Adamın

* 18:3 Siläh – kılıç, süngü gibi işlär.

üürenicilerindän?)» «Diilim», – cuvap etti Petri.

¹⁸ Ozaman çıraklar hem bekçilär yakardılar bir ateş da yısınardılar dolayında, çünkü suuktu. Petri durardı onnarlan barabar da yısınardı o da ateştän.

¹⁹ Baş popaz sordu İisusa üürenicileri için hem üüretmesi için.

²⁰ İisus cuvap etti: «Bän ne söledim, açık söledim insana. Herzaman üürettim sinagogalar içindä hem Ayoz binada, nereyi toplanêr hepsi iudeylär. Saklı bişey sölämedim.

²¹ Neçin sorêrsın Bana? Sor onnara, kim sesledi sözüümü. Tä, onnar bilerlär, ne lafettim?»

²² Açan bu lafları işitti bekçilerdän birisi, ani durardı orada, urdu İisusa bir şamar da dedi: «Ölä mi Sän cuvap edersin baş popaza?»

²³ İisus dedi: «Eer lafettiseydim kötü bişey, göster, ne kötülük söledim. Ama lafettiseydim ii, neçin urêrsın Bana?»

²⁴ Ozaman Annan yolladı Onu baalı baş popaza, Kayafaya.

Petri atılêr İisustan

²⁵ Simon Petri durardı da ateştä yısınardı. Ozaman sordular ona: «Acaba diilsin mi sän dä Onun üürenicilerindän?» O atıldı da dedi: «Diilim».

²⁶ Baş popazın çıraklarından birisi, ani hisımdı o adamnan, angısınım Petri kestiyydi kulaanı, dedi: «Bän seni görmedim mi başçedä Onunnan barabar?»

²⁷ Petri enidän atıldı, da taman o vakit horoz öttü.

İisus kullanıcı Pilatın önündä

²⁸ Sora İisusu Kayafadan alıp, götürdülär Pretoriuma*. Sabaadı. Onnar kendileri Pretoriuma girmedilär, ki mındarlanmasınnar da iyäbilsinnär Paskelleyi.

²⁹ Pilat çıktı onnara da sordu: «Neylän siz kabaatlandırêrsınız bu Adamı?»

³⁰ Onnar cuvap ettilär: «Eer O olmayaydı bir fena yapıcı, biz getirmeyeceydik Onu sana».

³¹ Ozaman Pilat dedi: «Alın onu da daava kesin kendiniz sizin zakonunuza görä». Ama iudeylär dedilär: «Bizim yok dooruluumuz öldürmää kimseyi?»

³² Bu oldu, ki tamannansın o söz, ani sölediydi İisus, açan açtı, ne ölümünän ölecek.

³³ Pilat enidän girdi Pretoriuma, çaardı İisusu da sordu Ona: «Sänsin mi İudeylerin Padişahı?»

³⁴ İisus cuvap etti: «Sän kendi-liindän deersin bunu osa başkaları mı sana söledilär Benim için?»

³⁵ Pilat dedi: «Ne, bän iudeyim mi? Kendi insanın hem büyük popazlar verdilär Seni benim elimä. Sölä, ne yaptın?»

³⁶ İisus dedi: «Benim Padişahlım diil bu dünnedän. Eer Benim Padişahlım olaydı bu dünnedän, ozaman Benim izmetçilerim düüşeceydilär, ki Bän düşmeyim iudeylerin ellerinä, ama Benim Padişahlım diil bu dünnedän».

³⁷ Ozaman Pilat dedi İisusa: «Demäk, Sän Padişahsın, diil mi ölä?» İisus cuvap etti: «Sän söleersin, ani

Padişahım. Onuştan Bän duudum hem bu dünneyä geldim, ki saatlık edeyim aslılık için. Hepsi, kim aslılık tarafında, sesleerlär Benim sesimi».

³⁸ Pilat sordu Ona: «Nedir aslılık?» Bunu sölediktän sora enidän çıktı iudeylärä da dedi: «Bän bulmêêrım bir dä kabaat bu Adamda.

³⁹ Sizdä var bir adet, ki Paskellä yortusunda kolvereyim sizä kapandan birisini. İsteersiniz mi, kolvereyim sizä İudeylerin Padişahımı?»

⁴⁰ Ozaman hepsi taa bir sıra baardılar: «Diil Onu, kolver Varavvayı!» Varavva sa bir hayduuttu.

İisusa ölüm daavası kesiler

19 Ozaman Pilat aldı İisusu da izin verdi, düüsünär Onu.

² Askerlär ördülär tikenni çalıdan feneç da koydular İisusun başına. Güidirdilär Onu ergivan rubaylan,

³ sora, yaklaşıp Ona, deyardılar: «Seläm Sana, İudeylerin Padişahı!» da şamarlardılar Onun yanaklarını.

⁴ Pilat genä çıktı da dedi insana: «Tä, bän çıkarêrım Onu sizä, ki biläsiniz, ani bän bulmêêrım Onda bir dä kabaat».

⁵ Çıktı İisus, çalıdan feneçlän başında hem ergivan rubaylan giyimni. Pilat ozaman dedi insana: «Budur Adam!»

⁶ Açan gördülär Onu büyük popazlar hem bekçilär, ozaman başladılar baarmaa: «Ger onu! Ger onu stavroza!» Pilat dedi: «Alın da gerin siz, zerä bän bulmadım Onda bir dä kabaat».

⁷ İudeylär cuvap ettilär ona: «Bizdä var Zakon, da bu Zakona görä O

läüzüm öldürülsün, zerä yaptı kendini Allahın Oolu».

⁸ Pilat, işidip bu lafları, taa pek korktu.

⁹ Girdi enidän Pretoriuma da dedi İisusa: «Neredänsin Sän?» Ama İisus vermedi bir dä cuvap.

¹⁰ Pilat dedi Ona: «Bana mı cuvap etmeersin? Bilmersin mi, ani var kuvedim kolvereyim Seni hem var kuvedim gereyim Seni stavroza!»

¹¹ «Olmayaceydı bir dä kuvedin Benim üstümä, eer verilmeyeydi sana göktän. Onuştan, kim verdi Beni senin elinä, onun günahı taa büyük», – cuvap etti İisus.

¹² Bundan sora Pilat aarardı kolaylık, kolversin Onu. Ama iudeylär baardılar: «Eer kolverêrseydin bu Adamı, diilsin dost Kesarlan. Herbir adam, kim kendini yapêr padişah, o Kesara karşı gider».

¹³ Açan Pilat işitti bu lafları, çıkardı İisusu dışarı, oturdu daava skemnesinä o erdä, ani adı «Taş Döşemä», çiftçasına «Gavvafa».

¹⁴ O gün hazırlanmak günüydü* Paskellä yortusuna, altıncı saadın** dolayındaydı. Pilat dedi iudeylärä: «Tä, bu sizin Padişahınız!»

¹⁵ Ama onnar baardılar: «Öldür, öldür, ger Onu stavroza!» «Gereyim sizin Padişahınızı mı?» – sordu Pilat onnara. Büyük popazlar dedilär: «Bizdä yok başka padişah, Kesarlan kaarä».

¹⁶ Ozaman Pilat verdi İisusu onnarın ellerinä, ki gerilsin stavroza. Askerlär aldılar İisusu da götürdülär germä.

* 18:28 Pretorium – kullanıcının rezidençiyası.

* 19:14 Hazırlanmak günü – cumaa. ** 19:14 Altıncı saat – üülendä saat 12 (kimi bilgilerä görä saat 6).

İsus stavrozda

17 İsus Kendi götürürdi stavrozu omuzunda da çıktı o erä, ani dener «Baş kemii eri», çifitçasına «Golgofo».

18 Orada gerdilär stavroza Onu hem taa iki kişiyi, birisini saa tarafına, öbürünü dä sol tarafına, İsus da gerdilär ortada.

19 Pilat sınırladı, yazsınar da stavrozun yukarsına bölä bir yazı koysınar: «Nazaretli İsus, İudeylerin Padişahı».

20 İudeylerdän çoyu okudular bu yazıyı, zerä nereyi gerdilär İsus, yakındı kasabaya. Yazılıydı çift, latin hem urum dillerindä.

21 İudeylerin büyük popazları dedilär Pilata: «Yazma „İudeylerin Padişahı“, ama yaz, ani „O Kendini sayardı İudeylerin Padişahı“».

22 «Ne yazdım, o yazılmış», – cuvap etti Pilat.

23 Askerlär İsus gerdikän sora aldılar Onun rubalarını da yaptılar dört pay, herbir askerä birer pay. Sora aldılar gölmeeni. Gölmeendä yoktu bir dä dikiş, örülüydü boydan-boya.

24 Askerlär dedilär biri-birinä: «Yırtmayalım gölmää, ama atalım çetelä, görelim, kimä düşecek». Bu oldu tamannansın deyni Ayoz Yazı, ani deer: «Pay ettilär rubalarını, giyimim için çetelä attılar». Bölä dä yaptı askerlär.

25 Stavroz yanında, neredä geriliydi İsus, durardılar: anası, anasının kızkardeşı, Mariya, Kleopanın karısı, hem Mariya Magdalina.

26 Açan İsus gördü anasını hem, durarak onun yanında, üüreniciyi, angısını sevärdi, dedi Kendi anasına: «O, karı! Tä, bu senin oolun!»

27 Sora dedi üürenicisinä: «Tä, bu senin anan!» Ondan sora bu üürenici aldı İsusun anasını kendi evinä.

İsus öler

28 Bundan sora İsus, bileräk ani şindi hepsi tamannandı, tamannansın deyni Ayoz Yazı, dedi: «Susadım».

29 Orada vardı bir kap, dolu şarap sirkennän. Askerlär, bir sükeri bandırıp sirkeyä, issop* sopasına taktılar Onun dudaklarına.

30 Açan İsus sirkeyi dattı, dedi: «Tamannandı!» Sora iltti başını da salverdi Duhunu.

31 Cumaa günüydü. İudeylär istemärdilär, ki güüdelär, stavrozda gerili, kalsınar cumertesi günü, zerä o cumertesi bir büyük gündü. Onuştan yalvardılar Pilata, ki izin versin, kırsınar gerilmiş olannarın baldırlarını da kaldırsınar güüdeleri.

32 Askerlär geldilär da kırdılar il-kinkisinin baldırlarını, sora ikincisinin, ani İsuslan bilä geriliydilär.

33 Ama açan yaklaştılar İsus, gördülär ani O ölü, onun için onnar kırmadılar Onun baldırlarını.

34 Ama askerlerdän birisi sapladı Onun iyesini süngüylän, da birdän kan hem su aktı.

35 Bunu görän şaatlık eder, da onun şaatlı aslı. O biler, ani dooru söleer. Söleer, ki siz inanasınız.

36 Bu bölä oldu, ki tamannansın Ayoz Yazı: «Onun kemiklerindän biri bilä falanmayacak».

37 Başka erdä Ayoz Yazı deer: «Bakaceklar Ona, Kimi sapladılar».

İsus mezara koyulär

38 Bundan sora Arimafeya kasabasından İosif, angısı İsusun bir üürenicisiydi, ama bunu saklı tuttu, zerä korkardı iudeylerdän, istedi izin Pilattan, ki indirsın İsusun güüdesini stavrozdan. Pilat kayıl oldu. İosif gitti da aldı İsusun güüdesini.

39 Geldi Nikodim dä, angısı gecä geldi İsus, getirdi yakın üz funt* smirna, karışık aloya yaayınan.

40 Onnar aldılar İsusun güüdesini da sardılar ketendän bezlärlän, ii kollarlan, iudeylerin gömmäk adetlerine görä.

41 Orada, neredä İsus gerdilär, vardı bir başçä. O başçä içindä vardı bir eni mezar laamı, nereyi taa kimseyi koymadıydılar.

42 Orada koydular İsus, zerä iudeylerin hazırlanmak günüydü, da bu mezar orayı yakındı.

İsus diriler

20 Haftanın ilk günündä** Mariya Magdalina çin-sabaalän, taa karannıktan, geldi mezara da gördü, ani taş aktarılmış mezarın aazından.

2 O kaçarak gitti Simon Petriyä hem öbür üüreniciyä, angısını sevärdi İsus, da dedi onnara: «Almışlar Saabiye mezardan, da bilmeeriz, nereyi koydular Onu».

3 Ozaman çıktı Petri hem öbür üürenici da gittilär mezara.

4 İki barabar kaçtilar, ama öbür üürenici Petridän taa pek kaçardı da etişti ondan ileri mezara.

5 Açan iildi, gördü keten bezleri erdä, ama mezar içinä girmede.

6 Onun ardına geldi Simon Petri. O girdi mezar içinä, gördü erdä keten bezleri

7 hem peşkiri, ani başındaydı. O diildi bezlärlän birerdä, ama sarılı topluydu da koyuluydu başka tarafta.

8 Ozaman girdi mezar içinä öbür üürenici da, angısı ileri etiştiydi mezara da, görüp, inandı.

9 Zerä onnar taa bilmärdilär Ayoz Yazıdan, ani İsus lääızmdı dirilsın ölüdän.

10 Sora üürenicilär enidän döndülär geeri evä.

11 Ama Mariya durardı dışarda, mezarın yanında, da aalardı. O aalar-kan, iildi baksın mezar içinä.

12 Da orada görer iki angil, giyimni ak-biyaz rubaylan. Birisi oturardı baş ucunda, öbürü dä ayak ucunda, neredä koyuluydu İsusun güüdesi.

13 Onnar sordular ona: «Karı, neçin aalêersın?» O cuvap etti: «Almışlar benim Saabimi, da bilmecerim nereyi koydular».

14 Bölä lafedärkän, döndü da gördü İsus, Angısı orada ayakça durardı, ama tanımadı Onu.

15 İsus dedi ona: «Karı! Neçin aalêersın? Kimi aarêersın?» Mariya sandı, ani O başçıvancı, da dedi: «Çorbacı! Eer sän aldısaydın Onu,

* 19:29 İssop – bir ot, angısının dalları serpmäk için kullanılär.

* 19:39 100 funt – 33 kilogram. ** 20:1 Haftanın ilk günü – pazar günü.

sölâ nereyi koydun, da bân alacam Onu».

¹⁶ İİsus dedi ona: «Mariya!» O çabuk döndü da çifitçasına dedi: «Ravvuni!», annaması «Üüredici».

¹⁷ İİsus dedi ona: «Tutunma Bendedân, zerâ Bân taa kalkmadım Bobama, ama git kardaşlarım da sölä onnara, ani kalkêrım Benim Bobama hem sizin Bobanıza, Benim Allahım hem sizin Allahınıza».

¹⁸ Mariya Magdalina geler üürenicilerâ da deer: «Bân gördüm Saabiyyi», sora söledi, ne dedi İİsus.

Üürenicilär İİsuslan karşı gelerlär

¹⁹ O haftanın ilk günündä, avşam üstü, üürenicilär topluydular birerdä. Kapular kitliydilär, zerâ korkardılar iudeylerdän. Ozaman İİsus geldi onnarın arasına da dedi onnara: «Selemet sizâ!»

²⁰ Bundan sora gösterdi onnara ellerini hem iyisini. Üürenicilär, görüp Saabiyyi, sevindilär.

²¹ İİsus dedi ikinci sıra: «Selemet sizâ! Nicä yolladı Beni Bobam, ölä yollêêrım Bân dä sizi».

²² Bu laflardan sora O üfledi onnara da dedi: «Kabledin Ayoz Duhu».

²³ Kimin günahlarını baaşlayacınız, onnara baaşlanacak, kimin baaşlamayacınız, onnara baaşlanmayacak».

İnansız Foma

²⁴ Foma, onikidän birisi, angısına dener «İkiz», yoktu onnarlan barabar, açan İİsus geldi.

²⁵ Öbür üürenicilär dedilär ona: «Biz gördük Saabiyyi!» Ama o dedi: «Görmeyincä Onun ellerindä ni-

şannarı enselerdän, koymayınca parmaamı nişannara hem yoklamayınca elimnän Onun iyisini, bân inanmayacam».

²⁶ Sekiz gündän sora enidän topluydular İİsusun üürenicileri içerdä, Foma da onnarlandı. Kapular kitliy-kän, geldi İİsus onnarın arasına da dedi: «Selemet sizâ!»

²⁷ Sora deer Fomaya: «Ver parmaanı da bak Benim ellerimä, ver elini da yokla Benim iyemi da olma inansız, ama ol inancı».

²⁸ Foma dedi: «Saabim hem Allahım!»

²⁹ İİsus dedi ona: «Foma, sän gördün da inandın. Ne mutlu onnara, kim görmediynän inanêr».

³⁰ İİsus çok başka nişannar yaptı üürenicilerin önündä, angıları için yok yazılı bu kiyatta.

³¹ Ama bunnar yazılı, ki siz inanasınız, ani İİsus – Hristos, Allahın Oolu, da inanarak, diveç yaşamanız Onun adinnan olsun.

İİsus Tiveriada gölündä

21 Bundan sora İİsus enidän gösterildi Kendi üürenicilerine Tiveriada gölünün boyunda. Tä nicä O göründü:

² Simon Petri, Foma, angısına dener «İkiz», Nafanail, Galileyanın Kana küüyündän, Zevedeyin oolları hem taa iki üürenici toplandıydılar bireri.

³ Simon Petri dedi: «Giderim balık tutmaa». Onnar cuvap ettilär: «Gideriz biz dä seninnän». Gittilär da pindilär kayak içinä, ama o gecä bişey tutmadılar.

⁴ Açan aydinnandı, İİsus durardı gölün boyunda, ama üürenicilär tanımadılar Onu.

⁵ İİsus dedi onnara: «Uşaklarım! Tuttunuz mu bişey sabaa imeesi için?» Onnar cuvap ettilär: «Tutmadık».

⁶ O dedi onnara: «Atın süzmeyi kayının saa tarafına da tutacınız». Onnar attılar da artık çıkaramadılar süzmeyi, okadar çok balık tutulmuştu.

⁷ Ozaman üürenici, angısını sevârdi İİsus, dedi Petriyâ: «Tä, Saabi!» Simon Petri, açan işitti, ani O – Saabi, belinä baaladı üst rubasını, zerâ soyunmuştu, da atlardı su içinä.

⁸ Ama kalan üürenicilär geldilär kayıklan, zerâ uzak diildilär kenardan, yakın bir ikiüz endezenin* dolayında, da çekärdilär süzmeyi balıklarlan.

⁹ Açan çıktılar kuruya, orada gördülär koor üstündä koyulu balık hem yanında ekmek.

¹⁰ İİsus dedi onnara: «Verin balıklardan, ani şindi tuttunuz».

¹¹ Simon Petri pindi kayaa da çekti süzmeyi kenara. O doluydu büyük balıklarlan, hepsi vardı üz elli üç balık. Bakmayarak, ani ölä çok, süzmä hep okadar kopmadı.

¹² İİsus dedi onnara: «Gelin da iyin». Kimsey üürenicilerdän kıyışmardı sorsun Ona: «Kimsin sän?» Zerâ hepsi tanıyardılar, ani O Kendisi Saabi.

¹³ İİsus yaklaştı, aldı ekmää da verdi onnara. Hep ölä sora verdi balıkları da.

¹⁴ Bu üçüncü sıra İİsus gösterildi üürenicilerine dirilmektän sora.

Petri, otlat Benim koyunnamı

¹⁵ Onnar idiktän sora, İİsus dedi Simon Petriyâ: «Simon, İoanın oolu!

Seversin mi sän Beni taa çok bunnardan?» Petri cuvap etti: «Aslı, Saabi, Sän bilersin, ani bân severim Seni». İİsus dedi ona: «Otlat Benim kuzularımı».

¹⁶ İkinci sıra sorêr ona: «Simon, İoanın oolu! Seversin mi sän Beni?» Petri cuvap etti Ona: «Aslı, Saabi, Sän bilersin, ani bân severim Seni». İİsus dedi ona: «Güt Benim koyunnamı».

¹⁷ Üçüncü sıra sordu ona: «Simon, İoanın oolu! Seversin mi sän Beni?» Petri güçlendi, ani üçüncü sıra hep bunu sordu: «Seversin mi Beni?» da cuvap etti: «Saabi! Sän hepsini bilersin. Sän bilersin, ani bân severim Seni». İİsus dedi ona: «Otlat Benim koyunnamı».

¹⁸ Dooru, dooru söleerim sana, açan sän gençtin, kuşanardın kendin da gidärdin, nereyi kendin istärdin, ama açan ihtärlayacan, uzadacan ellerini, da başkası kuşayacak seni da götürecek, nereyi sän hiç istämeersin».

¹⁹ Söledi bunnarı, ki göstereyim, nesoy ölümnän Petri metinneyecek Allahı. Bunnarı sölediktän sora dedi ona: «Gel Benim ardıma».

²⁰ Petri baktı geeri da gördü, ani onnarın ardına geler üürenici, angısını sevârdi İİsus, hem angısı avşam ekmää vakıdında dayandıydı İİsusun güüsünä, da sordu: «Saabi! Kim satacak Seni?»

²¹ Petri, görüp onu, sordu İİsusâ: «Saabi, onunnan ne olacek?»

²² İİsus dedi: «Eer Bân istäseydim, ki o kalsın diri, taa Bân gelincä, sana ne zarar? Sän bak da gel ardıma».

* 21:8 200 endezä – bir 100 metra.

²³Bundan sora laf daaldı kardeşların arasında, ani bu üürenici hiç ölmeyecek. Ama İsus demedi, ani o hiç ölmeyecek, salt dedi: «Eer Bän istärseydim, ki o kalsın diri, taa Bän gelincä, sana ne zarar?»

²⁴Bu, o üürenici, ani şaatlık eder bu işlär için hem yazdı bunnarı, da biz bileriz, ani onun şaatlı aslı.

²⁵Var çok taa, ne yaptı İsus, ama eer yazılaydı hepsi ufacıktan, sanêrım, ki bütün dünnä yoktu nasıl sıydırsın bu yazılmış kiyatları. /Amin./